

פברואר 2022
אדר א' ה'תשפ"ב

גיליון
5

רננה אבני
גילה אבישר
עמרי אברך
נגה אולמרט
עדי אמגר
ספיר אמזלג
אמירה אמיתי
עדנה אפק
הודי ארגוב
עינת ארז

טובה בורדו
איילת בטיסט
רחל בכר
יפית בכר-שימרון
גלי בר

מאי בראל
אילה ברבוי
תאיר ברלין
מיכל ברקהיים
עומר ברקמן
איריס בשירי

יצחק גוילי
נועה גולר
אשר גל
רחל גפן

רון גרא
שרית דמגי
יפעת דיסקין

נגה דקל
אפי הלפרין

איילת הלפרין-קייטס
שחף ויאר
רינה וילנר
ישי ויסמן

אירית ויסמן-מינקוביץ
דלית ולדמן
אפרת חבושה-פלדמן

תמרה חלוצי
אביבה טהר זהב
עין-יה טמיר
נעמה יוגב

נוגה יעקב-אהודה
עידו יצחייק
אברהם (רמי) ישראלי

אברהם כהן
כרמית כהן
שיריה כהן
איריס כליף

רפאל לב-ארי
נעמי לבנון-קשת
יגאל לוי
רינה לי

מיכל ליבנה
אמירה לידר
נעמה מוזס
יוסי מורג

יעל מן
ורד מנדלסון
דני נגר

תות הרמס סאטורי
עדי סגלזיסברגר
יונתן סיגל
גידי סלושני

טלי סנדרו-איילון
ורד סער
חיים ספטי
גלית עינב

אמיר פגיס
טלי פז
רבקה פישביין-עמנואל
מיכל פרי

אורורה צארוס-חדד

נירית צור-מגיד
תמי קויפמן
אלין (אלה) קונה
תהילה קופרמן

עומר קינן
אורית קירי
תומר קליין
יריב קמחי

נחמה ראקוב
איה רוזנווסר רבין
רני רוזנטל
קריסטינה רוסקוב

אליטל ריכטר
יעל רן
אסף שוכרי-כהן
נמרוד שולדר

צ'רנה שולמנוביץ'
מיכל שחר
נירה שי
רן שייט

נעם שליט
שחר שמאי
שירה שמיאן
דפנה שמשוני

איריס שני
דנה שניצר-משיח
עדן שפילמן
דניה שפירא

איריס שפירא-אילון
נעמי תדהר
עמיר תומר

תתחילו להתאהב...

מוטיב מאוהב הוא כתב עת מקוון מבית **מוטיב** והוא עוסק בשירה שכולה אהבה.

אנחנו מזמינים אתכם לחוות אהבה בשירים המפורסמים בגיליון. השירים עוסקים באהבה בכל הגוונים, הרגשות, התחושות והעוצמות.

קריאה מהנה
ומקווים שתאהבו ותתאהבו,

אלירן דיין ועמליה ויניק

**ניקוד היצירות הוא באחריות הכותבים בלבד
והבעלות על זכויות היוצרים - באחריות היוצרים.
יובהר כי כתב העת מוטיב מאוהב אינו אחראי לטעויות ניקוד והגהה.**

**העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה,
אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו
על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם;
בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות
פרסומה בכתב העת, ולא יהיו ליוצר השגות או
טענות באשר לפרסום או לאי־פרסום יצירתו בכתב העת.**

יְמֵי בְּרֵאשִׁית טלֵי סַנְדְּרוֹ-אֵיילֵון

וּלְפַעֲמִים אָנִי חוֹזֶרֶת
אֶל הַגַּג הַהוּא
מֵעַל בְּקִתָּה מְבֹצָץ וְתָבֹן,
עַל שְׁבִיל נְטוּשׁ
בֵּין כְּפָר לְכָפָר,
שֶׁכְּבָנוּ עַל הַגֶּב
פְּקוּחִים לַלַּיְלָה,
רִקְדָנוּ בֵּין אֶפְשָׁר
לְאִי אֶפְשָׁר.

אָמַרְתְּ לִי -

אֶפְלוּ הַיָּרֵחַ בְּתוֹרוֹ
מִסְתִּיר אֶת הַחֲמָה,
וְכָל אֲלֵפֵי הַכּוֹכָבִים
שֶׁנִּצְנְצוּ מִתּוֹךְ עֵינֵינוּ
כָּבוּ וְנִדְלְקוּ
מִהֲנֶהְנִים בְּהַסְכָּמָה.

אַחַר כֵּךְ הָיָה שָׁקֵט,
רַק קוֹל דְּמָמָה דַּקָּה
נִרְעַד בֵּין הָעֲלוֹוֹת,
וְרוּחַ מְרַחֶפֶת
מֵעַל שְׁנֵי לְבָבוֹת,
לוֹחֶשֶׁת חֲרִישִׁית.

אֲחֲזָנוּ זֶה בְּזוֹ וּבִשְׁמַיִם,
הָיִינוּ בְּרֵאשִׁית.

חיבור

אפרת חבושה-פלדמן

אֶתְּהָ וְאֶנִּי חוֹלְקִים כּוֹס יַיִן חָם
 בְּשׁוּק חֵג הַמּוֹלָד שֶׁל גְּנֵי טוֹלָרִי.
 מֵעֲבִירִים אֶת הַכּוֹס מִיַּד אַחַת לַשְּׁנִיָּה.
 הָאֲדָיִם שְׁבִינִינוּ מְטַשְׁטְשִׁים אֶת הָרְאִיָּה.
 קָדָם לָכֵן חֲלַקְנוּ מִכְּשִׁיר אוֹדִיו בְּמוֹזָאוֹן ד' אֹרְסִי.
 הֲצַמְדְנוּ אֶזֶן לְאֶזֶן כְּדֵי לִשְׁמַע אֶת כָּל הַהֶסְבְּרִים,
 כְּמוֹ יְלָדִים בְּגֵן הַרְכוּנִים מֵעַל מִשְׁחַק מְשִׁתָּף.
 כְּשֶׁאֲנַחְנוּ יוֹרְדִים לְמַטְרוֹ אֶתְּהָ לוֹקֵחַ לִי אֶת הַיָּד וּמוֹבִיל.
 כְּבָר אֵין צָרָךְ לְדַבֵּר עַל זֶה,
 אֶתְּהָ הֵרִי מְכִיר אֶת נְטִיתִי לְנִדְיַדַת מַחְשָׁבוֹת
 וְאֶנִּי אֶת אֶהְבְּתְךָ לְמַצִּיאַת פְּתָרוֹן לְחִידוֹת.
 יַחַד אֲנַחְנוּ הַהוֹמוֹ סְפִינְס הַמְּשָׁלֵם.
 כְּרוּיִים הָאֶחָד לַשְּׁנִיָּה כְּמוֹ שְׁנֵי עֶצִי עֶרְמוֹן בְּשִׁדְרָה,
 שֶׁהִתְרַחְבוּ וְנִמְתְּחוּ עִם הַזְּמַן זֶה לְכוֹוֵנוּ שֶׁל זֶה,
 וְיִצְרוּ יַחַד חֶפֶת עַלְעֵלִים רְחָבָה.
 מִתְחַתֶּיָּה עוֹבְרִים יְלָדִים צוֹהֲלִים.
 הֵם לֹא שְׁתִּים לְבָם לְצֵל הַסּוֹכֵךְ עֲלֵיהֶם.
 יֵשׁ לָהֶם מְשִׁימוֹת חֲשׁוּבוֹת יוֹתֵר מִזּוֹ.
 מֵעֲלִיָּהֶם וּמִתְחַתָּם אֶתְּהָ וְאֶנִּי,
 מוֹנְשִׁיטִים עֲנָפִים, שׁוֹלְחִים שְׂרָשִׁים,
 מִתְעַקְּשִׁים לְהִתְחַבֵּר.

שְׁנֵי יְלָדִים דְּנָה שְׁנִיצַר־מְשִׁיחַ

הַנִּיצוֹץ שׁוֹב נֶצֶת
הַתְּשׁוּקָה, הַרְגוּשׁ
הַתְּקוּהָ מְנַצַּחַת אֶת הַיְאוּשׁ

שְׁנֵי יְלָדִים
בְּמִדְבַר אֲבוֹדִים
מֵצְאוּ זֶה אֶת זֶה
בֵּין חוֹלוֹת נוֹדְדִים

יְלָדָה וְיָלַד
בִּישִׁימוֹן הַגָּדוֹל
הָרוּוּ צְמֵאוֹנָם
מוֹל הַיָּם הַכָּחֵל

שֵׁם, בְּאֲדַמַּת הַמִּדְבָּר הַצְּחִיחָה
לְבַלְבָּה אֶהְבַּתֶּם
נִשְׂאָה פְרוֹת וּפְרֻחָה

נִקְפוּ הַשָּׁנִים
נִשְׂרוּ הַפְּרָחִים
פְרוֹת חֲדָשִׁים
בְּקִשֵׁי צוֹמְחִים

אֶךְ לְעֵתִים בְּרָגְעִים יִקְרִים
זֶה לְזֶה שׁוֹב מִתְחַבְּרִים
הַקֶּסֶם קָם לְתַחִיָּה
בְּאֶהְבַּתֶּם נִזְכָּרִים

בין גשם לגשם

שחף ויאר

רְאִיתִי אוֹתְךָ פּוֹסַעַת יַחְפָּה, סַנְדְּלִיךָ בְיַדִּיךָ,
בְּגִדֶיךָ סְפוּגִים מִיָּם, כְּמַעַט שְׁקוּפִים,
רוֹקֶדֶת זוֹהֶרֶת בְּגֶשֶׁם בְּעֵינַיִם נוֹצְצוֹת
כְּמוֹ בְּסֶרֶט הוֹלִיוּדִי יָשֵׁן.

כְּזוֹ הֵיְתָה אֶהְבַּתְנוּ בְּתַחֲלָה בֵּין גֶּשֶׁם לְגֶשֶׁם:
יָם שְׁנוּטָה חֶסֶד לְחוֹלְמִים בְּקִצּוֹת הָאֶצְבָּעוֹת,
שְׁתִּיקוֹת שְׁמֻקָּרוֹבוֹת, שְׁתִּיקוֹת שְׁמֻרְחִיקוֹת
כְּמוֹ בְּמִשְׁחָק יְלָדוֹת נוֹשָׁן.

וְאֵת הַיִּית רֵאשִׁית וְאַחֲרִית כְּמוֹ סֵפֶר חִידוֹת עֵתִיק:
נֶעְלִי בַּיִת אֲדָמוֹת מִתַּחַת לַמָּטָה, מִקְלֵט רַדְיוֹ יָשֵׁן.
לְמַדָּת אוֹתִי אֵיךְ מְאִיְתִים אֶהְבָּה.
לְמַדָּת אוֹתִי לְלַכֵּת עִם הַטְּפוֹת.

עֲכָשׁוּ שׁוֹב גֶּשֶׁם.
עִירוֹם כְּמִנְגִּינָה תָר אַחֲרֶיךָ,
שׁוֹאֵל עַל אִשָּׁה בְּגֶשֶׁם,
קָסָם יָשֵׁן וּפְיוֹט פְּשׁוּט.

סבות לאהבה

יריב קמחי

חֲשַׁבְתִּי שְׁזֶה בְּגִלְל יִפְיֶךָ
 חֲשַׁבְתִּי שְׁזֶה בְּגִלְל עֵינֶיךָ הַטּוֹבוֹת הַצּוֹחֲקוֹת בְּתֵאוֹם מְשָׁלִם עִם חֵיוֹנְךָ
 אָבֵל טְעִיתִי

חֲשַׁבְתִּי שְׁזֶה בְּגִלְל גּוֹפֶךָ
 חֲשַׁבְתִּי שְׁזֶה בְּגִלְל הַזְרָמִים בְּגוֹפִי כְּשֶׁאַתְּ מְלַטֶפֶת אֶת פְּנֵי
 אָבֵל טְעִיתִי

חֲשַׁבְתִּי שְׁזֶה בְּגִלְל אָפִיךָ
 חֲשַׁבְתִּי שְׁזֶה בְּגִלְל הַרְגֵשׁ הָעֵז שְׁעוֹטֶרְךָ אֶת כָּלֶךָ כְּשֶׁאַתְּ מְבִיטָה בִּילְדֵינוֹ
 אָבֵל טְעִיתִי

זֶה בְּגִלְל מְשֵׁב הָרוּחַ הַחוֹדֵר אֶל לְבִי הַקְּפוּא כְּשֶׁאַתְּ פּוֹתַחַת אֶת הַדְּלֶת
 זֶה בְּגִלְל הָאוֹר הַקּוֹרֵן מֵעֵינֶיךָ הַמַּעִיר אֶת נַפְשִׁי הַיִּשְׁנָה כְּשֶׁעָלִי אֶת מִסְתַּכְּלֶת
 זֶה בְּגִלְל הַחֹשֶׁךְ שֶׁמְנַסֶּה לַחֲזֹר לְמְקוֹמוֹ בִּי - כְּשֶׁמִּמְנִי אֶת נִפְרֶדֶת

לא אמרתי לך

עומר קינן

אף פעם לא ספרתי לך, כמה שאני אוהב אותך,
אף פעם לא ספרתי לך, כמה שווה לי חיוך שלך,
אף פעם לא ספרתי לך, שאני מחכה לערב בגללך,
אף פעם לא ספרתי לך, שאני סוגד לחיווכך,

כי שנינו כנראה לא נועדנו לעולם,
אך למרות הכל תשארי מיחדת מכלן,
וכל פנים דומות לשלך ברחוב,
תמיד יגרמו ללב שלי לכאוב,

אף פעם לא ספרתי לך, כמה שאת יפה,
אף פעם לא ספרתי לך, שאני מתגעגע לתקופה,
אף פעם לא ספרתי לך, שכל רגע אתך שווה הכל,
אף פעם לא ספרתי לך, שלשומך תמיד רוצה לשאל,

לא נותרו לי עוד מלים, אלא רק דמעות,
מחכה מול השעון, לרגע שבך אזכה לצפות,
את ההתגשמות של כל החלומות,
אך בין ראש לבין הלב, מתקיימות אינספור מלחמות,
כי המציאות אחרת, ואת כה רחוקה ממני,
וטרם הפנמתי, שאת מחפשת מה שכבר אינני,
אולי ביום מן הימים יפגשו שוב מבטינו ברחוב,
ואז כבר אדע שאותך, לא אוכל שוב לאהב

גשם עמרי אברך

הַגֶּשֶׁם לֹא יוֹרֵד בְּיָמַי הַקָּיִץ
הָרוּחַ לֹא נוֹשֶׁבֶת מִתַּחַת לַיָּם
אֶהוֹבְתִי שׁוֹכְבֵת תַּחַת שְׁמַי הַתְּכֵלֶת
וּמַחֲכָה שְׁאֲגִיעַ לְשָׁם

וּכְשֶׁאֲנִי לְמַעַלָּה אֲנַחֲנוּ הוֹרְדוֹס וּמְרִים
שְׁעָרָה מִסְתַּלְּסֵל סְבִיב יַדַּי וּגְרוֹנָה נִפְרָם
אֶהוֹבְתִי לֹא צְרִיכָה לְרֹאוֹת
כִּדִּי לְדַעַת מָה שֶׁפִּתִּי לוֹחֲשׁוֹת

הַגֶּשֶׁם לֹא יוֹרֵד בְּיָמַי שָׁרֵב
הָרוּחַ לֹא נוֹשֶׁבֶת מִתַּחַת לַגְּלִים
אֶהוֹבְתִי שׁוֹכְבֵת תַּחַת שְׁמַי הָעָרֵב
וּמִמְתִּינָה לְמַלְאָכִים

להיות זה ש רני רוזנטל

אָנִי רוֹצֶה לַעֲקֹב עִם אֲזַנִּי אַחַר צְעָדֶיךָ
תּוֹךְ כְּדֵי שֶׁנֶּה כָּמוֹ שֶׁהַכֶּלֶבָה שְׁלִי עוֹשֶׂה
לְהִיּוֹת זֶה שְׂיִגִּיד תִּפְסִיקִי לְזָלֵל מִמֵּתִיקִים
וְאֵת תִּגִּידִי זֹרֵק הַתְּקוּפָה
זֶה שְׂיִלְטֶף אֶת רֵאשִׁי וְיַחֲיֶיךָ לְאַפֹּר
שֶׁבְּשַׁעֲרֶךָ וְלִקְמָטִים שְׂבִידוֹ
אָנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת זֶה שֶׁרָאָה אֶת חֵיוֶכְךָ
וְאָמַר לְעַצְמוֹ מְסַקֵּרִן וּמֵאֵז אֲנִי חֲנוּ
מִתְפּוֹצְצִים מְצַחֵק יַחַד
זֶה שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְפִנְטֵז, שֶׁנִּשְׁאָר

כשבעיניך נסוג הים

דני נגר

כְּשֶׁבְּעֵינַיִךְ נִסּוּג הַיָּם
אֶת מְשֵׁאִירָה אוֹתִי חֲשׂוֹף לְהִתְבּוֹן
בְּקוֹנְכֵיזוֹת הַמְתָּרוֹקְנוֹת,
בְּצִדָּפִים הַבוֹהָקִים כְּתַעֲרִים,
בְּמַלִּים הַכּוֹאֲבוֹת שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁפִּתִּיךְ לְמַלְט.
אֲנִי מִבֵּיט בְּמַפֶּת הַחוֹל
שֶׁשֶׁרְטָטָה תְּנוּעַת גְּלִים נִסּוּגִים עַל גּוֹפְךָ,
וְכִמוֹ נוֹט מִיָּמֵן הַקּוֹרָא בְּמַפּוֹתָיו
יֹדֵעַ שֶׁהֵיִם יָשׁוּב.

כְּשֵׁתִי מֵעֶרְכּוֹת שְׁמֵשׁ נִפְגָּשׁוֹת הַיִּינוּ חַיִּים סַפְטִי

כְּשֵׁתִי מֵעֶרְכּוֹת שְׁמֵשׁ נִפְגָּשׁוֹת הַיִּינוּ
מֵעֲגָלִים חוֹבְקִים, נֶפֶשׁ עוֹבְרַת בְּנֶפֶשׁ
מִפְּלִי אֹר, שְׁטָפִי חֵם, פְּרָצִי צְחוּק וְעִנְג
נוֹגְעִים זֶה בְּזֹ בְּרִגְשֵׁת כַּחוֹת מְשִׁיכָה
נְעִים זֶה סְבִיב זֹ, זֶה כְּלָפִי זֹ
מְלֻטָּפִים, מְרַפְּרָפִים, מְרַחֲפִים כְּבִמְחוּל שְׁמִימִי

וְאַחַר, כְּבִגְזֵרֶת גּוֹרֵל נְחָרֶץ, רְחֻקָּת מִמֶּנִּי
אוֹסֶפֶת מֵעֲגָל חַיִּיךָ מִמֵּעֲגָל חַיִּי
מִתְרַחֶקֶת, חוֹלֶפֶת, נֶעֱלָמֶת

וְאוֹתִי הוֹתֵרֶת לְבִדִּי וּבְלִבִּי סֵלַע

11

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

וידוי האוהב

רפאל לב־ארי

הטִי לִבְךָ נִעְרָתִי
 אֲסַגִּיר כָּל־מַתִּי וְגַם חֲטָאִי
 אֲחֲזִי נַפְשְׁךָ בַּסַּעַר
 אֶל מֵהָרָה תִּשְׁפָּטֵנִי

נִסְדָּקָה רוּחִי כְּכַד חֶרֶס
 הוֹלַכְתִּי תוֹגָתִי עַד בּוֹא שְׁעָרֶיךָ
 פִּי דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לְהִטְמִין דְּמַעוֹתַי
 אֲסַפָּה הִיא, לִקְטָה בְּרִגְשׁ

כְּבָדוֹ מִיְלֹוֹתֶיךָ, לְהִסְעִיר נַפְשִׁי
 הַשְּׁפַלְתִּי מִבֶּטֶן, הֵיטֵשׁ וְנֶאֱמְרוּ הַדְּבָרִים
 וְהִיא שָׁמְעָה אֱמֵרוֹתַי וְרָאֲתָה אִישׁ
 חִבָּקָה הִיא, נִשְׁקָה בְּרִגְשׁ

צָמָא נִפְלַתִי לְחִזּוּרֶיךָ
 טַעַמְתִּי, יִנְקָתִי חֲמוּדוֹתֶיךָ
 לָךְ הָיִיתִי נַחַל אֶכְזָב
 לָהּ בְּעֵנֶג מִלֵּאתִי כִּדֵי זָהָב

דַּעֲי נִעְרָתִי, מְלִים מְפוֹגְגוֹת לֵב אוֹהֵב
 חוֹדְרוֹת עֶמֶק עַד יְסוּדוֹת הַנִּשְׁמָה
 שְׁכָבָה עַל שְׁכָבָה מְצַטְבְּרוֹת עַד מַחְנֵק
 וַתִּרְתִּי, לֹא הִתְאַוִּיתִי לְהַשִּׁיבְךָ גְמוּלָךְ

הַקְּשִׁיבִי נִעְרָתִי, לֹא תָשׁוּב אֶהְבַּתְנוּ
 נִבְטוּ זֵרְעֵי הַפְּרִדָּה, נִקְצָר הַתְּבוּאָה בְּחִבָּה
 הָאֶהְבָּה הָרְאוּיָה לָךְ נַחַל אֵיתָן
 שִׁפְעַת שֵׁל מַיִם, וּבִי רַק שִׁפְעַת מַחְשָׁבָה

יְבוֹא אֲבִירְךָ יִמְלֵא כִּדֵיךָ כָּל־מִן
 הַנִּשְׁאִי אֶל אֲשֶׁר אֲשָׁרְךָ יִהְיוּ
 זֵרְמֵי הַמַּיִם יִמְלְאוּ יוֹבְלֵי חֲלוֹמוֹתֶיךָ
 גּוֹפְךָ רוּוִי, חֲמֵר מִמֵּלֵא אֶת עוֹלָמְךָ

צָמָא נִפְלַתִי לְחִזּוּרֶיךָ
 טַעַמְתִּי, יִנְקָתִי חֲמוּדוֹתֶיךָ
 לָךְ הָיִיתִי נַחַל אֶכְזָב
 לָהּ בְּעֵנֶג מִלֵּאתִי כִּדֵי זָהָב

כתב עת בנושא שירת האהבה

פְּנֵה קֶטְנָה גלית עינב

אַהוּבָתִי,

כְּשֶׁחֲלַפְתִּי עַל פְּנֵיךָ רָאִיתִי שֶׁעֲנַדְתָּ אֶת הַטְּבַעַת עִם הָאֶבֶן הָאֲדָמָה שֶׁהֵבֵאתִי לָךְ
אֶת זִכְרוֹתַי, יָשְׁבָנוּ אַז לִיד הַיָּם וְאֶת אִמְרַתְּ לִי שֶׁזֶּוּ הַמִּתְנָה הֵכִי שׁוֹה שְׁקִבְלִת
וְחִבְּקִת אֹתִי בְּמִפְתִּיעַ כְּמוֹ אֲדוֹת הַגְּלִים שֶׁהֲצִיפָה וְסַחֲפָה אוֹתָנוּ.
כְּמָה יָפָה הֵייתְּ שָׁם בְּשִׁקִּיעָה עִם קָרֶן הָאֲדָם שֶׁסָּנְוָרָה אֶת שְׁנֵינוּ.
וְהֵייתִי בְּטוֹחַ שֶׁתְּשַׁלְּיכִי אוֹתָהּ בְּיוֹם בּוֹ זֶרְקֶת אוֹתִי
אֲבָל אֶת לֹא,

הָאֵם זֶה סִימָן אַהוּבָתִי

וְהַמְשַׁכְּתִי לַחֲלָף

וְרָאִיתִי שֶׁכָּרַכְתָּ עַל צְוָאֲרֶךְ אֶת הַצְּעִיף שֶׁהִגְשַׁתִּי לָךְ אַז
לְאוֹר הַפָּנִס שֶׁלֹּא הִפְסִיק לְהִבָּהֵב אֶת הַחֶשֶׁךְ
וְהֵייתִי בְּטוֹחַ שֶׁתִּמְסְרֵי אוֹתוֹ כְּמוֹ שֶׁמְסַרְתָּ אֶת כָּלִי
אֲבָל אֶת לֹא,

וְקוֹיִתִי שֶׁזֶה הַסִּימָן שֶׁנֹּתַרְתִּי פְּנֵה קֶטְנָה בְּלֵב שֶׁלְךָ
כְּמָה יָפָה אֶת אִשָּׁה אֲדַמַּת שְׁעָר שְׁלִי
אֲבָל זֶה לֹא הָיָה הַסִּימָן כִּי

כְּשֶׁהִבְטַטִּיתִי לְעֵבֶרְךָ הָיָה שָׁם גֶּבֶר אַחֵר שֶׁזָּכָה לְשִׁפְתֶיךָ הָאֲדָמוֹת מִדָּם
אַהוּבָתִי.

13

מוֹטִיב
מְאֵהֵב

כתב עת בנושא שירת האהבה

אהובי אתה ואני והכל

גילה אבישר

אֶפְלוּ הַיָּם הַחֲלִיף צָבַעוּ, כְּצָבַע עֵינֶיךָ.
שְׁנִינוּ רוֹקְדִים אֶת וְאֶלֶס הַחַיִּים
וְשׁוֹתִים בְּשִׁלּוֹה, בְּגִבְעֵי אֶהְבָּה,
טְפוֹת שֶׁל מְלִים וְצִלִּילִים.

וּבֵין לְגִמָּה לְלִגִּמָּה,
אֲנִי כּוֹתֶבֶת לְךָ פְּתָק,
בְּעֵט שְׂאֶהְבָּה נִפְשִׁי:

“אֵלֵי אֵלֵי אֶהוֹב לְבִי,
אֶהְבֵּתְנוּ אֵינְסוֹפִית
כְּחֹל אֲשֶׁר עַל שִׁפְתַי הַיָּם.
נְשָׁא יִגְמַר, נְשָׁא יִגְמַר לְעוֹלָם.”

14

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

לב טהור עדי אמגר

תשמרי על הלב הטוב שלך טוב-טוב
 תעטפי אותו בצלופן אם צריך
 או בניילון נצמד
 לא משנה איך
 העיקר שתצליחי להגן על עצמך איכשהו
 משלל הרוע שיש לעולם להציע
 ותאמיני לי
 יש לו הרבה מה להציע
 גם אם לא מחפשים
 גם אם נמנעים
 מבשורות רעות
 ממילים חודרות
 ממעשים מזעזעים
 שקורים
 ומגבירים אט-אט את הפחדים.
 תשמרי על הלב הטהור שלך טוב-טוב
 כי לא נותרו הרבה לבבות כאלה בעולם הזה שלנו
 רוב האנשים מחפשים איך להעביר את הזמן
 או סתם ריגושים
 אבל את לא כזאת
 זכרי שהדבר האמיתי עוד יגיע
 והוא יימשך לאורך זמן
 אולי אפילו לכל החיים

אז תשמרי עליו טוב טוב
 כן?
 ואל תתני לו להיפגע יותר מדי
 מי כמוני יודעת עד כמה הוא נשבר
 לאורך השנים
 ואל תדאגי
 יבוא יום ומי שאת מחכה לו
 עוד ידביק בדיוקנות רבה ובסבלנות
 את החתיכות השבורות
 ויהפוך את הלב הטוב והטהור
 והשבור בחלקו ללב שלם הפועם
 טיפה מהר יותר במפתיע
 בעקבות האהבה שתאמיני לי –
 עוד תגיע.

כָּלֵב עֶזוֹב רוֹן גֵּרָא

כְּשֶׁאֲנִי פּוֹגֵשׁ בְּךָ בְּאֶקְרָאִי
פְּעַם בְּכַמָּה שָׁנִים
דָּמִי מְזַהֶה אֶת רֵיחַ גּוֹפֶךָ
הַמְתַּבֵּל בְּרֵיחַ יָם
אֶת רִיסֶיךָ הַסְּבוּכִים
אֶת לִבֶּךָ אֲשֶׁר פְּעַם.

אֲפִי מִתְעוֹרֵר מְשׁוֹטֵט
נִסְחָף וְשׁוֹקֵק
מְרַחֵרֵחַ כְּכֵלֵב עֶזוֹב
הַשֶּׁמֶחַ לְמִצָּא אֶת בְּעַלְיוֹ
שֶׁאֲבֹד
מִשְׁכָּבֵר הַיָּמִים.

אוקטובר תאיר ברלין

יש לי אוקטובר אחד אתך,
להעמיד פנים שאנחנו בדרמת תיכון גרוועה,
לדבר בלי קול בעינים מלאות ערגה
או ששוב רק דמינתי?
לפעמים זה יותר מותחן פסיכולוגי מרומן רומנטי.
אבל לי יש אוקטובר אחד אתך,
לנשם אותו עמק
לפני שאני עוברת הלאה.
בעולם אחר, במציאות מקבילה
היינו רק אני ואתה,
מיליון ואחד דברים שנראים חשובים עכשו
היו נמסים מול אהבה של סתו,
אני ממשיכה לומר לעצמי
זה המצב זה המצב זה המצב.

התרה עמיר תומר

אֶהְבֶּתְךָ שְׁלֵמָה, אֵינָה זְקוּקָה לְהִתְרָה,
אֲךָ יֵשׁ עֵתוֹת שֶׁל חֶסֶד שְׁבֵהוּן נִתְּן
לְחוּשׁ כִּיצַד גּוֹפֶךְ, תַּחַת שְׁמִלְתְּךָ,
לוֹחֵשׁ אֶת נִשְׁמַתְךָ
עֲכָשְׂיוּ וְכֹאן.

וְכִשְׂאֶהְבֶּתְךָ פּוֹגֶשֶׁת אֶת אֶהְבֶּתִּי,
אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁגִלִית
אוֹתִי.

אֲנִי יוֹדֵעַ לְהִתִּיר אֶת שְׁמִלְתְּךָ
בְּאֶצְבָּעוֹת מִימְנוֹת כְּשֶׁל חֶבְלָן.
אוֹשֶׁת קִמְטִים גּוֹלְשֶׁת, וְאֵל הֶרְצָפָה
נוֹשְׂרִים הִתְחַרָּה, הֶמְשִׂי הֶלְבֵן,
וּבְמַבֵּט הַמְעֵרְפֵל, בְּאוֹר שְׁקוּף,
הוֹלֵךְ וּמִתְגַּלֶּה
הַגּוֹף.

אֲנִי יוֹדֵעַ לְהִתִּיר אֶת כָּל גּוֹפֶךְ
בְּאֶצְבָּעוֹת מְעֵדְנוֹת כְּשֶׁל שָׁעָן.
כְּתִף-כְּתִף, דִּקְה-דִּקְה אֲנִי בּוֹחֵן
בְּסִבְלָנוֹת שֶׁל אִישׁ מְקַצֹּעַ מִימֵן,
וּבֵין חֲבוּק עֲנַג לְנִשְׁיָקָה תְּמִימָה
עוֹלָה וּמִתְגַּלֶּה
הַנִּשְׁמָה.

אֲנִי יוֹדֵעַ לְהִתִּיר אֶת נִשְׁמַתְךָ
בְּאֶצְבָּעוֹת מְרַגְשׁוֹת כְּשֶׁל אָמֵן.
בְּמִשְׁיָכוֹת מְכַחֹל צוֹבֵעַ אֶקְוֹרֵל
עָדִין, מְעֵט חוּר אֲךָ מְגֵן,
וּבֵין בִּדְי הַלֵּב לְכֵן הַמְחֻשְׁבָּה
הוֹלֶכֶת וְנִגְלִית
הָאֶהְבָּה.

רמזור יעל מן

וְנַעֲשֶׂה אִמְבִּטְיָה
עִם קֶצֶף יֶרֶק
בְּרִיחַ אֲרָנִים
וְאוֹלֵי גַם תִּישָׂאֲר
לִישׁוֹן אֶצְלִי
אֲבֵל רֶק
אִם אִמָּא
תִּסְכִּים

אָנִי רוֹצֶה
שְׁתֹּאֵהֵב אוֹתִי
בְּתִמְיֹמוֹת
כְּמוֹ פֶּעַם
כְּשֶׁהִינּוּ יִלְדִים
וְלֹא יֵשֶׁר חֲשֶׁבֶת
אֵיךְ לְהִיכָנֵס
לִי לְתַחְתּוֹנִים
אוֹ אִם בְּכָל־
אָנִי לוֹבֶשֶׁת
כְּאֵלֶּה

בָּא לִי
שְׁנַרוֹץ בַּחֹל
וְנִקְפוֹץ בְּגָלִים
וְאַחַר כֵּךְ נִהְיֶה
מִמֶּשׁ רְעֵבִים
אֲז נֹאכֵל סִפְגִּי
בְּרוֹטֵב אָדוֹם
עִם הַמּוֹן
גְּבִינָה צְהוּבָה

מתכון נחמה ראקוב

וְהִרִי הַמֵּתְכוּן:
 קוֹרֵט מֵהֶלֶב שֶׁל ל'
 שְׁתֵּי כִפּוֹת מֵהֶמַּח שֶׁל א'
 שְׁלֶשֶׁת רְבָעֵי כּוֹס מֵהַעֵינַיִם שֶׁל צ'
 וְאַרְבַּע כִּפּוּיֹת מֵהַתְּשׁוּקָה שֶׁל ע'
 לְעֶרְבֵב הַכֹּל
 עַד שְׂכוּאֵב הָרֹאשׁ
 וּבְעֶקֶר הַלֵּב.
 לְחֻכּוֹת שָׁנָה,
 עַד שְׁנֵתַיִם
 לְאַפּוֹת בְּחֵם גְּבוּהָ
 עַד שֶׁהַשְּׁבָרִים יִמְסוּ
 לְקָרָר,
 וּלְצִפּוֹת בְּרָגֶשׁ אַחֵר.
 לְהַגִּישׁ,
 לְאַחַד
 שְׂבֻאֵהֶבְתּוֹ
 נִמְצָא שֵׁם
 לְאַכֹּל
 אֶת הַשְּׂאֲרִיּוֹת
 שְׂבִשְׁלֵת
 מִכֻּלָּם

יְחִסִּי תמרה חלוצי

אֵיךְ לָמָּה שָׁחֲשׁוּב בְּאֶמֶת
מֵאַחַר כָּל כֵּךְ תִּמְיֵד?

בְּלֵב הַהִשְׁתַּוְּקוּת,
אֲנִי מְגַלֶּה מְחֻדָּשׁ עַד כֹּמֶה
זְמַן הוּא עֵנִין יְחִסִּי:

אוֹלֵי בְּעֵתִיד לֹא מְאֹד רְחוּק
אֶתְגַּעֲגַע אֵלַי,
אֶקְנֵא בְּעֶצְמִי-שֶׁל-עֵכָשׁוֹ:
שׁוֹכֶבֶת בְּגוֹף שָׁמוּט
וּמְלֵא שְׁקִיקָה
לְפִגְיֶשָׁה
עִם אִשָּׁה, אַחַת
עִם יוֹפִי לְלֹא עוֹרְרִין,
עוֹר חֲרָסִינָה, עֵינֵי-יָם
בְּבִתִּית
כְּמוֹ בְּסֶרְטִים
לֹא מְאֻמִּינָה
אֵיךְ מְבֹטָה שֶׁל מִיִּשְׁהִי כִּזְאֵת
נִמְשָׁךְ לְהַבֵּיט בִּי,
דֹּקָא בִּי.

מְחֻכָּה

בְּכֻלֵּי־עֵינַיִם וְלֵב
אֲנִי רוֹצֶה לְלַכֵּד אֶת הַתְּקוּהָ
לְרַגַע בּוֹ לֹא עוֹד תִּהְיֶה רַק דָּמוֹת
לְרַגַע בּוֹ תִּצָּא מֵרֵאשִׁי
וּתְכַנֵּס לְחַיֵּי

אֲנִי רוֹצֶה לְהִמְרִיא עַל הַבֶּקֶר הַזֶּה
עַל מְנִין הַיָּמִים שֶׁל עַד-אָז
לְנַצֵּר רַק אֶת הַצְּפִיָּה
לְזָרוּעוֹתֶיהָ שְׁאוּלֵי יֶאֱחָזוּ בְּגִבִּי,
לִידֵיהָ שְׁאוּלֵי יִלְטְפוּ אֶת שְׁעָרֵי
לְשִׁפְתֶיהָ הַמְּסֻתָּתוֹת
שְׁאוּלֵי

בדיוק בשבילי ישי ויסמן

לא חיפשתי משפטים רגילים
להסביר אהבה מטורפת
החיים ממשיכים וזורמים בגלים
והלילה את אותי, שוב עוטפת

נפגשנו באיזו יום הולדת
קלטתי ישר עלייך, את כל כך מיוחדת
"מה אתה חושב", שואלת
אני זכיתי בלוטו איתך, את מושלמת

ואת מתאימה לי בול
בדיוק בשבילי, בדיוק בשבילי
לא יהיה בינינו גבול
את האושר שלי, האושר שלי

לא חיפשתי משפטים רגילים
להסביר אהבה מטורפת
החיים ממשיכים וזורמים בגלים
והלילה את אותי, שוב עוטפת

ואת מתאימה לי בול
בדיוק בשבילי, בדיוק בשבילי
לא יהיה בינינו גבול
את האושר שלי, האושר שלי

והיו לי מנעולים על הלב
בורות שרק את כיסית, המסת את הכאב
והיו לי מחשבות של איש בודד
וכמה זה מוזר מתוך שמחה, עכשיו רוקד

רדת ליל איריס בשירי

פוסעים יד ביד ברחוב דן,
השמאל לפרדסים,
ריח יסמין נשא אל על.

בתים בטור כחילים נצבים,
מצדיעים לרקיע מושלים
ברחובות המבטנים.

וברחוב פוסעת נערה עם כלבה,
מחיקת חיוך תמים,
מנידה ראשה לשלום
לעוברי הארח שנקרו על דרכה.
ואישי לצדי צוהל,
מתרגש, מביט בזוית העין
לפני שרכנו ומדגיש: את יפה!
אני אוהב אותך.

יש דבר כזה טלי פז

אהבה כמו שלך,
יש דבר כזה.
אהבה שמפנה מקום
לדברים שאני אוהבת

אהבה שלפעמים נעלבת
מהראש המרכן שלי
בתוך דפים ופתקים,
בין זכרונות ופחדים.

ובכל זאת יודעת לעטף
ולשלח קרני אור כשצריך,
וגם כשחשוק.

אהבה שלא עושה חשבון
למה שהיה אתמול.
היא פשוט כאן,
בכיסים גדולים
שתפורים לך בתוך הלב.

שלפעמים שותקים יותר מדי
ומקבלים יותר מדי
ואפילו כשהם כועסים,
הם לא שוכחים
לפזר אהבה נדיבה,
ולא חונקת.

ולהגיד לי סעי,
רק תחזרי מהר.

אתך, הגעתי
עד סוף העולם
ומשם כבר לא אחזר

לא אחזר.

אהבה בין שנים אלין (אלה) קונה

קָשָׁה מְנַשּׂוֹא הַמִּבֵּט בְּעֵינֶיךָ
קָשָׁה לִי מְאֹד הַדֶּרֶךְ אֵלֶיךָ,
לְעֵבֵר הַרְבֵּה מְכַשּׁוּלִים בְּנִדּוּדִי
כִּאֲלוּ כִּבְלוּ אֶת רַגְלֵי וַיְדִי.
לְהַכִּיר כָּל עוֹרֵק וְכָל גִּיד בְּגוֹפְךָ
לְהַרְגִישׁ אֶת פְּעִימוֹת הַהֲתַרְגְּשׁוֹת שֶׁל לְבָבְךָ,
לְהַבִּין בְּעֵינֶיךָ אֶת אוֹתָהּ הָעֲצָבוֹת
לְדַעַת שֶׁהָאֱהָבָה לֹא נִתְּנָה לָנוּ בְּקִלּוֹת.
לְחַכּוֹת עַד שֶׁאֲנִי אֶהְיֶה שְׁלֶךְ וְאַתָּה שְׁלִי
לְלַמֵּד לְחִיּוֹת אֶת הַרְגָעִים שֶׁאַתָּה לֹא תִהְיֶה לְצַדִּי,
לְשִׁמְעַ שֶׁנִּצְטָרַךְ לְעֵבֵר בְּיַחַד
עוֹד הַרְבֵּה מְכַשּׁוּלִים
עַד שֶׁאֶהְבְּתֵנוּ תִהְיֶה מְשַׁלְמַת לְאֶרֶךְ כָּל הַשָּׁנִים.

אַתָּךְ קריסטינה רוסקוב

אַתָּךְ

אָנִי מִתְפַּרְקֶת
עַד שֶׁהַכֹּל מְכִיל אוֹתִי מִחֲדָשׁ
הַכֹּל נִסְפָּג לְתוֹכִי
בְּלִי חֲשֵׁשׁ
הַכֹּל הוֹפֵךְ לְהִיּוֹת אָנִי
כִּאֲשֶׁר אַתָּה מְשַׁחֵרֵר אוֹתִי
לְרִקְדַּ מִרֹאשׁ הַתְּקָרָה

מִבְּלִי לְהִתְרַסֵּק אֶל הַרְצָפָה
מִבְּלִי לְפַל אֶל הַרִיקְנוֹת
מִבְּלִי לְהַקְשֵׁר לְרְצוּעוֹת
לְחֻבְלִים עֵקֶשׁנִיִּים
הַיּוֹצְרִים סְבִיבִי גְבוּלוֹת
וּמְרַתְקִים אוֹתִי לְמָקוֹם

אַתָּךְ

אָנִי נֶעָה בְּחִפְשֵׁיוֹת
מִרְחֶפֶת עַל הַגְּלִים
מִרְגִּישָׁה כִּמָּה
רְגָשׁוֹתֵי קִלִּים
מִחֻלְחָלִים בְּמַהִירוֹת
אֶל לִבְךָ
אֶל הַלֵּב הַיְחִיד אֲשֶׁר קִבֵּל אוֹתִי
אִי פַעַם

שבעה חלקי יסוד אירית ויסמן-מינקוביץ'

בְּצִפְיָה אֶזְנֵי כְרוּיוֹת לְקוֹלְךָ,
פִּי טוֹעַם אֶת הַשִּׁיחַ בֵּינֵינוּ,
מְמוֹסֵס אֶת הַמְּלִים,
מְפָרֵק אוֹתָן לְמֵרָאוֹת, נוֹף, תְּחוּשׁוֹת
מְפָרֵיד אוֹתָן לְצִלִּילִים, מַחְשְׁבוֹת וְרִגְשׁוֹת.
שִׁבְעָה חֲלָקֵי יִסוּד:
חַיִּים, טֹהַר, הַשְׂרָדוֹת,
מְגַע, חִלּוּמוֹת, מְצִיאוֹת
וְתִכְן הַמְּשָׁקֶל הַסְּגִלִי
בְּסִיס אֶהְבְּתֵנוּ.

אֲנִי מְדַבֶּרֶת אֵלֶיךָ
וְהַשְׁפָּה מְפָרֵקֶת אֶת הָרִגְשׁוֹת לְמַלִּים
מְפַצֵּלֶת אוֹתָן לְגוֹנֵי תְחוּשׁוֹת.
לְקָרְאֶתְךָ, צִעְדֵי מְלוֹתֵי מְהַדְהָדִים
אֶת לֶשֶׁת הַחַיִּים
א ה ב ה.
תְּמַצִּיֵּתָה שֶׁל הָעֵדָנָה הִיא לְאַהֲבֵי אוֹתְךָ
בְּיַחַד אֶתְךָ.
לְפָרֵם אֶת גְּבוּלוֹת הַזְּמַן,
לְזַכֵּר שְׁנֵיּוֹת, לְחַבֵּק דְּקוֹת
וּלְהַתְרַפֵּק עַל הַשְּׁעוֹת
לְחַיּוֹת.
גַּל עֵנֶק שֶׁל חַיִּים שׁוֹטֵף אוֹתִי
לְתוֹךְ הַמְּרָקִים שְׁלֶךְ,
מְעַנִּיק מְשֻׁמְעוֹת חֲדָשָׁה לְמַלִּים.
לֹא אוֹכֵל לְחַלֵּק אוֹתְךָ אִתּוֹ,
לְשִׁתֵּף אוֹתְךָ בְּךָ
אֲנִי שֵׁם בְּתוֹכְךָ.
אֲנִי חִיָּה בְּשִׁתִּי מְצִיאוֹיוֹת,
הָאֲחַת שֶׁל הַיּוֹמִיּוֹם וְהַשְּׁנִיָּה שֶׁל הַיּוֹתְךָ.
צִעְדֵי הַמְּלִים מְהַדְהָדִים אֶת לְבִי
אֶהְבֶּה.

הַגִּיעָה הַשְּׁעָה

שִׁירִיהַ כְּהֵן

חֵם גּוֹפֶךְ נוֹשֵׁק לִירְכִי
כִּי יָדְךָ נוֹגַעַת בְּעַרְפִּי
הִנֵּה הַגִּיעָה הַשְּׁעָה
לַעֲת שְׂאֵהְבָה נִפְשְׁךָ

סַעְרָה מְשִׁתּוֹלֶלֶת
גְּשָׁם זֹלַעְפוֹת
מִתַּחַת לְשִׁמְיֹכָה
רַגְלִים נִפְגָּשׁוֹת
יְחַדְּיוּ מִתְּכַרְבְּלִים
בְּקֶצֶב מְכוּן
עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ כָּאֵן

חֵם גּוֹפֶךְ נוֹשֵׁק לִירְכִי
כִּי יָדְךָ נוֹגַעַת בְּעַרְפִּי
הִנֵּה הַגִּיעָה הַשְּׁעָה
לַעֲת שְׂאֵהְבָה נִפְשְׁךָ

בְּבֵית קָפָה שְׂכוֹנָתִי
בְּשָׁעוֹת עֲרָבִים מְקַדְמוֹת
מִתַּחַת לְשִׁלְחָן
כַּפּוֹת יָדַיִם נִפְגָּשׁוֹת
מִבְּטִים מְצִטְלָבִים
יִמְצִיץ חֵיוֹךְ בִּישׁוֹן
מִשְׁהוּ חֲדָשׁ מִתְּחִיל כָּאֵן

חֵם גּוֹפֶךְ נוֹשֵׁק לִירְכִי
כִּי יָדְךָ נוֹגַעַת בְּעַרְפִּי
הִנֵּה הַגִּיעָה הַשְּׁעָה
לַעֲת שְׂאֵהְבָה נִפְשְׁךָ

נוֹשְׁבַת רוּחַ קָרִירָה
טְפוֹת מַיִם זוֹלְגוֹת
מִתַּחַת לְמִטְרִיָּה
שְׁפָתַיִם נִפְגָּשׁוֹת
לְבָבוֹת מְחַבְּקִים
יִמְעֲלִינוּ זוֹרַח מְאוֹר קָטָן
כִּמָּה טוֹב לָנוּ כָּאֵן

אתה אביבה טהר־זהב

עת פָּרְמוּ יְדִיךָ כְּפִתּוּרֵי שְׁמֶלְתִי
זְכַרְתִּי תִפְרֵי צֶלְקֶת
מִגְלִיּוֹדִים.
הַשְּׂכִיחוּ עֲצָבוֹת דְּוִי וְחוֹלִי.
וְאַתָּה
יְדָךְ לֹא נָסָה.
עֲמָקִים וּפְסָגוֹת
גּוֹפִי
טוֹב הוּא לְטִיל כְּמוֹךָ
הַמִּתְנָאִים עֲצָמוּ לְתִנְאֵי הַדָּרָךְ
מִטִּיב לְכַת
לְמַרְחָקִים אֲרָכִים.
יֹדַע רְזִי.
אִף אֲנִי מְנַתְּבֶת
וְלֹא מִשְׁתַּרְכֶּת
וּלְבִנּוֹ נוֹהַר
לְמַרְחָב הַפְּתוּחַ שֶׁל הָאֵהָבָה.

אַהֲבָה בֵּין סְדִינִים לְבָנִים יפעת דיסקין

שְׁכַבְנוּ כַּפְיוֹת.
אָנִי עִם הַכְּפִית שְׁלִי
הוּא עִם הַכְּפִית שְׁלוֹ
לְגַמְנוּ טַעֲמִים.
הוּא אֶת הַשְּׁפָתִים שְׁלִי
אָנִי אֶת שְׁפָתֵי הַשָּׁנִים שְׁלוֹ
גָּמַע אֶת רֵיחַ שְׁעָרֵי הָעָרוֹם
הַמְדִיף רֵיחַ תִּינֻקָּת
אַחַר מְקַלְחַת אַהֲבָה
נָגַע אֶת בְּגָרוֹתֵי
נֶשֶׁם אֶת נְשִׁימוֹתֵי
וְחִיךְ

אָנִי חִיכָתִי אֲדַמָּה.

אוושת הלב

נרית צור־מגיד

בֹּדֵק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, הָאֵם לְבֶן שׂוֹאֵן.
כּוֹבֵשׁ אֶת תְּשׁוּקָתִי, לְפִאֲרוֹת עוֹרֶךְ.
טוֹעֵם אֶת צְוֹאֲרֶךְ, אוֹמֵר לְאֵל: "אֱמֹן,
עַל טַעַם מִתְקַתֵּק, עַל רִיחַ שְׁכוֹרֶךְ,

בְּרִיאָה כֹּה נִשְׁגָּבָה, בְּצֶלֶם אֱלֹקִים".
נִזְרַעַת בִּי תִקְוָה, לְאִשׁ וּלְמֵאוֹר,
אוֹתִי אֶת מְמִסָּה, לְאֶלֶף חִלְקִיקִים,
בְּשִׂדֵּה חֲמֻנִיּוֹת, בְּעֵמֶק הַשָּׂאוֹר.

מִקְשִׁיב הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, לְפַעֲיֵמוֹת הַלֵּב,
לְרַחֵשׁ אֲנִשְׁתּוֹ, בְּנַחַל חֶבְרֹתֶךְ,
וּמֵאִין כָּל קוֹל, שֶׁל קָרֵב וְשֶׁל כָּאֵב.

אֶהְבְּתִי עֲזָה, אוֹרָה - לוֹהֵב, רוֹשֵׁף.
עוֹרֵג לְקֶרְבְּתֶךְ, לְלִבִּן מְגַעֵךְ -
מְגַע שְׁמֵרוֹמִים, אָדָם בְּיוֹם קוֹצֵף.

31

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

מתפשטת אהבים לירח

איריס כליף

אהובי

צְבִיָּה פְּצוּעָה אֲנֹכִי בְּעֶלְמָא מְדַמָּה תְּשׁוּרְתִי
 מְלַקֶּטֶת אֲבָקָנִים לְרוּחַ הַשּׁוֹטְפֶת מִקְסָמִיךְ
 עִירְמָה נִשְׁמָתִי הַמֵּתְבֹלֶלֶת
 בְּדַמָּה מְרֻטָּטֶת לְמֵרָאָה נִשְׁפִּיךְ הַנִּשְׁבִּים בְּגוֹפִי
 כְּלָבִיא הַנִּחְלִים רוֹקֵם בִּי הָעֶזּוֹת
 וּבִשְׁלֵג הַמְּכַחֵל סוֹכֵךְ לְבִי בְּאוֹצְרוֹת יוֹצְרִיךְ
 אֲנִי הַכּוֹשֶׁפֶת בְּגוֹפְךָ מִזְחָלֶת אֶהְבִּים נִשְׁזַפֶּת בְּחֻמֵּימִי בִירוֹתֶיךָ
 פּוֹסַעֶת חֲזוֹן לְעוֹרְךָ הַמְּלַחֵךְ טַעֲמִי
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים
 בְּעַנְפֵי יָדֶי מַגְבִּיָּה רְקִיעִים

אֲנִי הַנוֹגָה מִתְפַּשֶּׁטֶת אֶהְבִּים לִירַח
 מִתְעַלֶּסֶת בְּבִדִידוֹתִי וְהַלִּיל חוֹצֵב בְּעֵינִי
 נִשְׁקֵט חִיֶּיךָ

מַעֲבֹדֶת אֶהְבֶּה אִירִיס שְׁפִירָא־יִלוֹן

בָּא לִי לְהִכָּנֵס אֶתְךָ לְחֹדֶר,
לְהִנָּעַל, לְסַנְכֵּרן תְּדָר.
לֹא לְצֹאת הַמּוֹן זְמַן,
עַד שִׁיעֶלָה עֵשֶׂן.

נְצַחֵק, נְבַכָּה, נְתַכְרִיבֵל.
נְדַבֵּר, נְשַׁתֵּק, נְקַלֵּל.
בְּתִשׁוּקַת הַקְּרִיבָה,
נִזְדַּיֵן בְּאֶהְבָּה.

וְלִמְרוֹת שְׁכָל עֲכָבָה לְטוֹבָה.
נְשַׁחֲרַר אֶת כָּלן וְנַעוּף,
בְּלֵב גּוּף הַטְּרוּף.
נִמְצָא כְּשׁוּף וְתִשׁוּבָה.

אוּ לֹא.

הַעֲקֹר, נֶאֱהָב אֶת הַשְּׂאֵלָה.

בְּזָכוֹת הַיָּרֵחַ נְגַה אוֹלְמֵרֵט

הַיְלָדוֹת נִרְדְּמוּ כְּבָר מְזִמָּן
הַמְרָחֵב צוֹבֵר שְׁתִּיקוֹת
רַק הַשְּׂכָנָה צוֹעֶקֶת
הַיָּרֵחַ שֶׁמְצִיץ בְּמִרְפֶּסֶת קוֹרֵץ לָנוּ
בּוֹא וּנְחַלֵּל אֶהְבָּה
אֲנִי אֲשֵׁב לְךָ עַל הַבְּרָכִים
הַחֲזֵק אֶת יָדֵי
אֲנִי סוֹסָה אֲנִי דוֹהֶרֶת
אֲנִי צוֹעֶקֶת בְּיַחַד עִם הַשְּׂכָנָה
הִיא עַל הַיְלָדִים וְאֲנִי
כְּמִי שֶׁנִּגְעָה בְּעַנְנִים

מהירות העור תומר קליין

בְּחֶשֶׁךְ, תְּנוּעָתֵנוּ שׁוֹבֶרֶת
אֶת מְהִירוֹת הָעוֹר.
עוֹד
רְגַע
נִתְהַפֵּךְ.

שֶׁלַח יָדוֹ וְאַחֲזָה אֲשֶׁר גָּל

וּשְׁנִיָּהֶם בְּקִדְשָׁה רוּטְטָת
נוֹגְעִים
כְּמוֹ רָצוּ לְעֵבֶר
מִבַּעַד שְׁעָרֵי שָׁמַיִם.
הִיא שְׁנֵי הוּא תִּכְלֹת
נִמְזָגִים
מִטָּה וּמַעֲלָה
עַד שְׁחֹשֶׁךְ הַיּוֹם
וְהֵם עֲנָנָה מְשׁוֹטְטָת.

תמי קויפמן

אֶמְרָתִי לָךְ
אֲנִי לֹא מוֹכֵנָה לִ
חַיִּים עֲצָמָם,
לְשׁוּלִים, לְשׁוּלִים
אֲנִי מוֹכֵנָה

לְשׁוּלִים? אֶמְרָתִי,
וְהַעוֹר שְׁלִי צָחֵק
וְהַנְּשִׁימָה הַחֲמָה שְׁלִי כָרְכָה אוֹתִי אֵלֶיךָ

בְּבִקְרָה, שְׁתִּינוּ קָפָה
הַנְּשִׁימָה סָפְרוּ הַבֶּל לְגִימּוֹת שֶׁהוֹתַרְנוּ בֵּין הַסְּדִינִים

כל אישה צריכה רבקה פישביין-עמנואל

כָּל אִשָּׁה צְרִיכָה
גִּבּוֹר
לְתַנּוֹת צְרוּתֶיהָ בְּפָנָיו
לְתַנּוֹת אֲהָבִים עִם פָּנָיו
גִּבּוֹר שְׂרִיצָה, גִּבּוֹר שְׂרִיצָה
גִּבּוֹר לְיוֹם סִגְרִיר, גִּבּוֹר לְלֵילָה מְסַעִיר
גִּבּוֹר לְרִגְעִים וְגִבּוֹר לְשָׁנִים
וְשִׁכְלָם כְּאֶחָד, גִּבּוֹר גִּבּוֹר
יֵאָהֲבוּ
רַק אוֹתָהּ.

כָּל אִשָּׁה צְרִיכָה
גִּבּוֹר
שִׂידַע לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ
שִׂיטִיב לַעֲסוֹת אוֹתָהּ
וְלַעוֹלָם לֹא יִטְעָה לְהַסּוֹת אוֹתָהּ

גִּבּוֹר שִׂיחֶיהָ שָׁנוֹן
שִׂישֵׁן אֶת מְשֻׁנּוֹתֶיהָ
וְלֹא יִתְעַכֵּב עַל שְׁנוֹתֶיהָ

גִּבּוֹר שִׂיחֶיהָ בְּרַק וְרַעַם
מְרַעִים בְּצַחֲוֹקוֹ לְהַבְרִקוֹתֶיהָ
וְרוֹעֵם עַל כָּל מְבַקְרֶיהָ

גִּבּוֹר שִׂידַע לְחַזֵּר עַל פְּתַחֶיהָ
פְּתוּחַ לְכָל מְשׁוֹבוֹתֶיהָ
וְשׁוֹב וְשׁוֹב חוֹזֵר אַחֲרֶיהָ

מסע לתוך גופך: עידו יצחייק

אם הייתי יכול,
הייתי נוגש בשפתיך הבשריות, נועץ שני בשפתיך התחתונה
קושר לשוני בלשוניך בקשר הדוק ומקעקע את אהבתי
במורד גרוניך מגיע עד
קנה הנשימה.
בונה סירה, קורע את הסחוס ומיצר מפרש
שט בלוע האוקיינוס לעבר אי הראות
נוגע בלבך וצולל לתוך נפשך
שוקע באהבתך

טבילה מיכל פרי

כְּשֶׁתִּטְבֵּל בַּיָּם הַבּוֹעֵר
תִּרְגִּישׁ אֶת הַגְּלִים
הַמְתַּנְפְּצִים
שׁוֹרְפִים אֶת
עוֹרְךָ הַחֲשׂוּף
וְתִדַּע שְׁשֵׁם אָנִי
שׁוֹמְרֵת אֶת הַנְּצִחַ
נוֹגַעַת בְּךָ
עִם אוֹתָהּ אֵשׁ
טָפָה
טָפָה.

אֵי אֶלְמָגִים רֵן שֵׁיט

אֲנִי שֵׁט בְּךָ בְּסִירַת זְכוּכִית.

מִתְבּוֹנֵן עֲמָקוֹת בְּכַחַל קִרְקָעִית מִילוֹתֶיךָ
וּבְבָרֵק פְּנִינֵי בְּשַׁעְרֵךְ הַגּוֹלֵשׁ.

אֶלְמָגִי עֵינֶיךָ פְּרוֹנְשִׁים לְרוּחָה
עַד אֶפֶק,
שׁוֹשְׁנוֹת הַיָּם פְּקוּחוֹת לְאוֹר.

הַדָּגֵל לָבוֹן,
הַגֵּל שׁוֹקֵט.

אֲנִי שֵׁט בְּךָ.

41

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

נְשִׁיקָה מְתַרְפֶּקֶת דלית ולדמן

אוֹהֶבֶת
אֶת מָה,
שְׁאַתָּה!
גוֹרֵם לִי,
לְהִרְגִישׁ.

נְשִׁיקָה מְרַפֶּרֶת
שְׁפִתִים.

לְאֹהֵב
אוֹתְךָ.

נְשִׁיקָה מְתַרְפֶּקֶת,
נְשִׁיקָה מְרַפֶּרֶת
שְׁפִתִים.

אֶתָּה,
אֲנִי.

נְשִׁיקָה מְתַרְפֶּקֶת,
לְשׁוֹן מְגִשֶּׁשֶׁת
שְׁפִתִים.

אֶתָּה,
אֲנִי.

שיר של ערב חם אילה ברבוי

שערות קטנות מתעגלות מעלה בקצה
הראש, נצמדות למצח לח,
היא מסיטה אותן מעט כשהיא מוחה
אותו עם אחורי האמה,
והן מתלתלות מעלה -
"כמה חם!" - היא זועקת בחיוך מחצרף
ואני צוחקת.

הרי
את הכוכבים,
והירח,
וגם השמש!

ליל קיץ אפוף זעה,
והיא אינה מגלה עצמה בצורת טפות-טפות,
אלא השער מסתמר מעלה קוצני,
הירכים לופטות את הבד הדקיק העוטר אותן,
המכוניות מעלות עשן סמיה,
הוא נעצר באויר הרחוב המפויח,
כלום לא נע באויר הזה.

כנראה הוא מחכה לה שתנשב בו כמו רוח ים.
כמה נשגבות תנועותיה, לעולם לא אדע להסביר.
פשוטות ובלתי מתפשרות,
אחת מסתימת ומיד נוספת בעקבותיה,
היא רוקדת רקוד עתיק,
אחריו יבוא הגשם.

איך היא עושה את זה?
איך היא צפה ככה, שלווה, בין ענני סערה?
לא מרגשת!
כמו הרוח
השמים
שמש נוחה.

אם היו מספרים לי שבזכותה נוטפות טפות הטל בבקר,
או הגלים גועשים,
הדשא מתנועע בצורה הזו שבה הוא מתנועע,
הייתי אומרת - נכון!
דבר לא היה מוסיף להפליא אותי לגביה.

הזהר הדרומי

יונתן סיגל

מתחת לשמים כחלים,
ופרחים צהבים
התל לירק נהפך.
וזו לא תהיה בושה להגיד
כי פה היני רוצה להיות אתך. אתך.

נשיבת הרוח מארחת לי חברה.
כך גם ציוצי הצפורים וקרקורי הצפרדעים.
ששון היה מתפרץ מנשמתני אם לחבורה יצטרף קולך הנעים. הנעים.

בין הצרצר המקפץ
לחרק המעופף
רק חושב איך בידי
את גופך עוטף.

ואת מגיעה כמו זהר,
זהר דרומי, עירמה, בלי מלבוש.
אמתית וכנה, ללא מסיכה
באהבתנו את התל נכבש
ובין חכוכי הבשר תקלף שכבה
של הסתר ומחבוא
לנבכי נפשי שגועשת כמו המבול האימתני
לא מצפה ליונה, שהפעם לא תבוא

לא עם עלה של זית ולא בכלל
משאלתי שהמבול הזה לא יחדל
וכטבע הדברים אנחנו דברים בטבע
לא לצאת, לא להפרד, שלא יתם הרגע
ואשר ממלא את נפשי בשפע

ואני מקיץ

מחר עין־יה טמיר

מחר תחצה גיאיות,
הרים ומהמורות,
אדי מים, קוים של אש
דרך נעלמת.
השמש תשקע
ואין תמרור להורות
לבך מורה לקצה הדרך,
שמרכת טלאים חלומות רוקמת,
וילון תחרה ואשה אוהבת.

אוהבת לאהוב

שירה שמיאן

אָנִי אוֹהֶבֶת כְּשֵׁישׁ לִי שֶׁמֶשׁ בְּעֵינָיִים.
אוֹהֶבֶת כְּשֶׁהַחוֹשֶׁךְ מוֹחֲשֵׁי בַיָּדַיִם.
אָנִי אוֹהֶבֶת לָתֵת לְךָ לְהִיכָנֵס לִי לִלְבַּב,
אֶךְ בּוֹרַחַת תָּמִיד, לְפָנַי הַכָּאֵב.

אָנִי אוֹהֶבֶת לְטַיִל אִתְּךָ בְּמַחְשָׁבוֹת.
אוֹהֶבֶת כְּשֶׁהַתְּלִתִּים שֶׁלְךָ קוֹפְצִים מֵהָרֶאֱשׁ.
אָנִי אוֹהֶבֶת כְּשִׁידִינוּ כֶּךָ פְּתֹאֵם נִפְגָּשׁוֹת,
אֶךְ אֵל תִּסְתַּכֵּל עָלַי בְּעֵינָיִים גְּדוּלוֹת..

אָנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ כְּשֶׁאַתָּה מְבַקֵּשׁ שְׂאֵשׂאֵר.
אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ מִבְּטִיחַ שְׂאִיתְךָ טוֹב יוֹתֵר.
אָנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ עִם הַמְּבֵט הַמְּאוֹכְזָב,
כְּשֶׁאַתָּה רוֹאֶה אוֹתִי עִם חֵיוֹן וְתִיק עַל הַגֵּב.

אֶךְ אֵיךְ אֶסְבִּיר לְךָ שְׂאֵנִי אוֹהֶבֶת גַּם מֵרְחוֹק?
שְׁלִמְעֶשֶׂה יִקְרִי,
אָנִי אוֹהֶבֶת לְאֹהֶב?

רגע של שקט נועה גולר

כִּתְּפִי פֶה לְהַנִּיחַ רֹאשְׁךָ
לְתֵת לְךָ מְנוּחָה,
אֵל תֵּעָצֵב אֲנִי תִמְיֵד אֶתְּךָ,
לְפָרֵם אֶת חוּטֵי בְּדִידוּתְךָ..

וְנִתְּנוּ לְעֵצְמָנוּ לְבַעַר
לֹא הִפְסַקְנוּ לְרַגַע אֶחָד
לֹא רָצִינוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאוֹר
עַל אֲהָבָה מִיַּחַדָּת כָּל כֶּךָ..

וְרָצִינוּ שְׁזֶה יִשְׁאֵר
לֹא יִדְעֵנוּ אִיךָ לַעֲשׂוֹת
לֹא הֵיִינוּ מוֹכְנִים לוֹתֵר
לֹא הִפְסַקְנוּ לְרַגַע לְקוֹוֹת...

וּפְתָאוֹם כֶּךָ לְרַגַע הִבְלִיחַ הָאוֹר
כֶּךָ לְפִתַע מִמַּעַמְקֵי הַבוֹר,
מִבֶּט אֵל מִבֶּט נִפְגַּשׁ כֶּךָ לְאֵט
וּבִיחַד הִתְקַדַּמְנוּ צֶעֶד אֶחָד.

אֵל תִּפְחַד, אֲנִי פֶה לִיִּדְךָ
גַּם אִם הִנֵּפֶשׁ סוֹעֶרֶת בְּךָ,
נִכּוֹן, זֶה קִשָּׁה, וְקִשִּׁים הַיָּמִים,
אֵין לִי תִשׁוּבָה לְכָל הַקִּשְׁיִים.

47

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

אהבה ראשונה אורורה צארום־חדד

כְּשֶׁרָדַפְתְּ אַחֲרַי בְּמִשְׁחַק הַתּוֹפְסֵת'
בְּחֶצֶר,
בְּתֵם הַהֶפְסָקָה,
זוֹ לֹא הָרִיצָה שֶׁהָאִיצָה בִּי דִפְקָ,
רַק שִׁפְתֶיךָ שֶׁקָּרְבוּ לַנְּשִׁיקָה

וְאַנִּי בְּדֵל חִיוֹךְ לְךָ שֵׁם הַשְּׂאֲרָתִי,
וְאַהֲבָה תָמָה
וְשׁוֹטָה,
נִשְׁצַמְחָה לָהּ כִּפְרָח, וְקִמְלָה בְּאַחַת,
עֵת הוֹפִיעָה מִלְכַת הַכֶּתֶה.

טעם של אהבה ורד מנדלסון

לְפָנַי שֶׁנִּפְתַּח רוּכְסַן הַשָּׁמַיִם
וְהַשֶּׁמֶשׁ יִצְאֶה לְצַבֵּעַ פְּרָחִים,
אָבֹא כְּבָר הַרְתִּיחַ מַיִם
וְהִכִּין לְאֵמָא, קֶפֶה חַיּוּכִים.

וְכָךְ לְאוֹר עֵינִיָּה וְעֵינָיו,
שָׁתוּ שָׁנִים כֶּךָ אֶת הַבֶּקֶר.
וְרֵאִיתִי בְּפָנֶיהָ בְּפָנָיו,
שֶׁבְּפִשְׁטוֹת וְלֹא בִיקָר

פּוֹעֵם נְחוּשׁ בְּלֵב קֶפֶה,
דְּגוּשׁ בְּחוּשׁ וְלֹא רֶפֶה,
כְּחוּשׁ מְלִים עֲשִׂיר אַחוּה,
טֵעַם לְחוּשׁ שֶׁל אֶהְבָּה.

סְבִירָסִים

נוגה יעקב־אהודה

אַתָּה קוֹטֵף לִי סְבִירָסִים
בְּיָדַיִם חֲשׂוּפוֹת
לֹא פוֹחַד מֵהַקּוֹצִים.
עֵינַי מְבִיטוֹת
יְדֶיךָ בְּטוֹחוֹת
מְמַלְאוֹת אֶת הַדְּלִי מִיָּם
שׁוֹטְפוֹת, מְרוֹקְנוֹת
מְמַלְאוֹת שׁוֹב בְּמִים.
שׁוֹב נִמְלֵא לְבָבְךָ אֶהְבָּה
כְּפַעַם
וְנִפְשֵׁי אֵף הִיא
עוֹלָה עַל גְּדוֹתֶיהָ
יוֹצֵאת אֵלֶיךָ אֶהוּבִי
רֵנֶת לְבָבְךָ
הוֹמָה לְקִרְאוֹתִי
הֵיטֵב אֶזְנֵי שׁוֹמְעוֹת...
כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹחִים
כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת.

זוג זקנים עדנה אפק

כָּל הַיּוֹם מְתַקּוּטִים
צוֹעְקִים וְכוֹעְסִים.
וּבְעֶרֶב, שׁוֹקֵטִים.
עֵינֵיהֶם בְּנִידִים.
יָד נּוֹגַעַת מְלַטֶפֶת,
עָרֵב, עָרֵב עַל מְרַפֶּסֶת.
מִי שִׁירָאָה,
מִיָּד יֵדַע:
חֶבֶה
וְאַפְלוֹ אֶהְבֶּה

51

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

רוח קרב צ'רנה שולמנוביץ'

הִפְחַתְּ בִּי רוּחַ קָרֵב
לְעֵמֵד עַל הַמְּשָׁמֵר
לְהִיּוֹת אֲבִיר עַל הַסּוּס הַלָּבָן
לָרֶכֶב בַּמְּרַחְבִּים עַד שְׁאֲמָצָא אוֹתְךָ
וּלְעֵת עָרֵב לְהִתְיַשֵּׁב אֶתְךָ
אֶל מוֹל הַשְּׁקִיעָה הַסְּגֻלָּה
לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׁרִיּוֹן
וּלְהִיּוֹת שְׁלֶךְ בְּלִי הַגְּנוֹת
אֲנִי הַפְּשׁוּטָה, שְׁכַבְשֵׁת אוֹתָהּ

להיות שלך

אורית קירי

ולא אמרת כלום יותר,
 כי כבר הבנת שאין כוח בעולם
 שיעצר אותי ויגרם לי לומר,
 לא אבקש חמלה ולא סליחה,
 ואין מכשול שלא אצליח לעבור
 בשביל להיות שלך.

אמרת לי - אני אכאיב לך,
 האהבה שלי קשה ואכזרית,
 בטעם מים נסתרים ואסורה.
 אז אמרת, ולא שמעתי אף מלה,
 רק ראיתי איך השפתים שלך זזות
 והתשוקה בי בערה.

אמרת לי - זה ישבר לך את הלב,
 לאהבה שלי מחיר כבד,
 האם ידיך חזקות?
 אז אמרת, אך לבי גם ככה כבר קשה מנשוא
 ואי אפשר יותר לשבר
 את מה שמרסק לחתיכות.

אמרת לי - יהיו לילות קרים וארפים,
 שלא תוכלי לגעת ולנשם אותי,
 תבכי בלי הפסקה.
 אז אמרת, ולא ידעת כמה כבר היו לילות קרים,
 ואיך בכלל נשמתי בלי אור,
 והדמעה היא חברתי הכי טובה.

כִּי לֹא תִדַּע אֶהֱב רַבָּה לִי

כִּי לֹא תִדַּע אֶהֱב -
לֹא אִירָא -
רַבָּה אֶהֱבָתִי.
כִּי לֹא תִדַּע כָּאֵב
לֹא אִירָא -
רַק זֹאת אֶבְקֶשְׁךָ,
עַתָּה כִּי יָבוֹא הָאִשָּׁר
וְכִי מְאֹד יִכְבֵּד
אֶל נָא תִתְּנֵנִי לְשִׂאתוֹ
לְבַד!

אהבה צרופה יגאל לוי

שְׁתִּי זְרוּעוֹת מְחַבְּקוֹת
פְּרוּשׁוֹת לְצַדִּדִּים וּמְזְמִינֹת
אוֹמְרוֹת בּוֹאֵי אֵלַי קִבְּלִי חֲבוּק
וְאִם תִּרְצִי תִזְכִּי גַם לַנְּשׁוּק

עֵינֶיךָ מְבִיטוֹת וּמְדַבְּרוֹת
אוֹצֵר מְלִים בְּתוֹכְךָ וּמְסַפְּרוֹת
מוֹצִיאוֹת אֶת הָרֶגֶשׁ מִתּוֹךְ הַלֵּב
מְחַפְּשׁוֹת דֶּרֶךְ אֵלַי כְּדֵי לְהַשְׁתַּלֵּב

וְאֵת כָּל כָּל שְׁלוֹה
כֹּה יִפֶּה וְעֵדִינָה
מוֹצֵאת אֶת דְּרָכְךָ לְתוֹכִי
מוֹצִיָּאה אוֹתִי מִשְׁלוֹתִי

אֶכְתֵּב לְךָ שׁוֹרָה שֶׁל שִׁירָה
לְקֶשֶׁר לְךָ אֶת חוּט הַמַּחְשָׁבָה
אִם זֶה מָה שְׁאַתְּ רוֹצָה
יִצְרָה בְּהַתְּגַלְמוֹתֶיהָ כְּמוֹ אֶהְבֶּה צְרוּפָה

טובה בורדו

יִרְדְּתִי לְמִטָּה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
בְּמִדְרוֹן תָּלוּל
מִשְׁתַּדֵּל שְׁלֹא לְהִבִּיט לְעֵבֶרָה.
כְּשֵׁם שֶׁנִּמְנַע אָדָם מִלְּהִבִּיט עַל הַשֶּׁמֶשׁ.
אָבֵל רָאִיתִי אוֹתָהּ.
הִיא הִיְתָה נֹכַחַת כָּל הָעֵת.
בְּמִלּוֹא עֲצָמָתָהּ.
כְּשֵׁם שֶׁהִיְתָה פֶּעַם עֹטְפֹת מְחַמֶּמֶת אַבְרֵי הַכְּלִים הָעֵיפִים.
כְּשֵׁם שֶׁרוֹאִים אֶת הַשֶּׁמֶשׁ גַּם בְּלִי לְהִבִּיט

שיר אהבה מבעד לפתח מנעול

נעם שליט

אֲנָשִׁים שִׁפְתָּחוּ אֶת מִנְעוּלֶיךָ
וְאֵז יִסְגְּרוּ וַיִּצְיְבוּ שׁוֹמְרִים
כְּאוֹצְרֵי דָבָר שֶׁלָּהֶם בְּלִבָּד,
כִּי אֵלּוּ תִמְצָא לָךְ רַבִּים וּמִתְחַלְפִּים.
אֲךָ אֲנָשִׁים שִׁפְתָּחוּ אֶת מִנְעוּלֶיךָ
וְלֵאחֶר גַּם אֶת שַׁעֲרֶךָ כְּמוֹ אוֹמְרִים
"בֶּךָ נִמְצָא סוּד כְּמוֹס שְׂאִינוֹ שֶׁלָּנוּ"
נְדִירִים הֵם. רַק שֶׁמֶכָּאן -
אֵין כָּל דֶּרֶךְ חֲזָרָה

ורד סער

לך

יש בך אנרגיות בלתי נגמרות
 וצחוק מתגלגל שלושה רחובות
 ומהירות חשיבה ולשון חדה
 והומור משבח (או פחות)
 וחרירות ומתיקות
 וכאב עמום
 מאיזה כלום
 שחררי

לך

שתאהב אותה,
 יותר ממה שהיא אוהבת את עצמה.
 שתביט בה כל פעם,
 כמו בפעם הראשונה.
 שתישאר אתה,
 כשתיפרס מולך גדר תיל צפופה
 ותזכה בה
 כשתבין שזו רק מגננה.

* מוקדש לנעה

כתב עת בנושא שירת האהבה

חורף נעמה מוזס

שׁוֹנֵאת בְּקָרִים שְׁצָרֶיךָ לְהַדְלִיק אֶת הָאוֹר,
כְּאִלּוּ כְּבֵר עָרֵב,
כְּאִלּוּ כְּבֵר צָרֶיךָ לְקַפֵּל אֶת הַיּוֹם.
הַנִּיד רוֹטֵט.
אֶתָּה שׁוֹלַח לִי לֵב,
מִזְכִּיר לִי שֶׁהַשָּׁמֶשׁ עֵדִין קִימָת.

כבר לא כותבים שירים של אהבה גידי סלושני

אֶהְבָּהּ הַיָּא פְּרִיחָתוֹ שֶׁל פֶּרַח בְּיוֹמוֹ הָרֵאשׁוֹן
כִּי הֶצְבְּעִים חֲדָיִם וּבְשָׁלִים בְּלֵב
הַיָּא אוֹתָהּ הִתְפַּעֲמוֹת עֵת חוֹצָה הַצְנָחָן אֶת הַסֶּרֶף
כִּי לֹא נוֹתֵר כָּל אֲוִיר בְּרֵאוֹת
הַיָּא הַנְּשִׂאִיפָה לְגַעַת בְּכָל אִידָאָל
כִּי רַק בָּהּ נִמְצָאת הָאֵמֶת.

וּמְלִים עַל מְלִים שְׂאוּמְרִים עַל וְלֹא אֶת
כִּי אֶת רוֹמָאוֹ כִּבֵּר לֹא מְבַקְעִים
וְסֶרְנָדוֹת הַפְּכוֹ לְמֶטְרָד
הָאֲבִירִים רַק מְנַסִּים לְשֶׁרֶד
וְהַנְּסִיכוֹת לְמַדּוֹ לְחִיּוֹת לְבַדָּן.

ואיך אנצור? עינת ארז

אולי תכתב כמה מלים. פשוטות
לא מדי מסבכות. לא מצטלצלות.
טפטופו של רגע,
כמו מוסיקה או דרך
כמו החול וכף ההלך
הדיו יזחל לתוך האבן
בשול הזמן המקרי
ביום מאוד לא מיחד, בקיץ.
אולי תכתב שיר?

רק ארבע שורות, אפשר תמונה
שמהדהדת להט ספון געגועים
או מפגש בין רך ואצבעות
שישאיר כאן סימן
שיצלק בבשרי
ואוכל להניחו על חבורה
שאזכר את היום והרגע
את הזמן המתאדה מתוך
הנצח.

אולי תכתב לי שיר?

כתב עת בנושא שירת האהבה

פְּשׁוּטָה יצחק גוילי

עַל הַכְּתֵרִי שְׁלִי בּוֹאִי לְהַנִּיחַ אֶת רֹאשִׁי,
לְעֵצָם קֶצֶת עֵינַיִם.

הַנִּיחִי לְרַגְעַי
אֶת הָאִשָּׁה שֶׁבְּחָרְתִּי לְהִיּוֹת,
הַמְּלַחֵמָה בְּנִשְׁדִּים שְׂאִי אֶפְשֵׁר לְרְאוֹת,
הַמְּאַבְּקִים, הַמְּצִיאוֹת, הַהִשְׁרָדוֹת,
הַנִּיחִי אֶת מְלַחֲמֶתְךָ הָאֲבוּדָה
בְּחֹמוֹת וּבְדִידוֹת.

בּוֹאִי וְהִי לִי
אֶת עֵצְמֶךָ לְלֹא מוֹרָא,
אִשָּׁה לְאֶהְבָּה כְּפְשׁוּטָה.

הצל הרועה בשמשות

אמיר פגיס

בְּשַׁעַת עֶרְבִים
בֵּין שְׁתֵּי שְׁמֵשׁוֹת עֵינִיךְ
שְׁעָפִים מְחֻזְיוֹנוֹת לִילָה
מְרַצְדִים לְאוֹר הַחֶמֶה
תְּמוֹל אֲנַחְנוּ וְנִדַּע
אֶת הַצֵּל הָרוּעָה בְּשְׁמֵשׁוֹת
הֵן הוּא מְשׁוֹשׁ אֶהְבְּתֵנוּ

חיוך פגום שחר שמאי

אַתָּה רוֹאֵה שֶׁהַחִיּוֹךְ שְׁלִי פָּגוּם
וְלֹא שׁוֹאֵל דְּבַר
מִפְּנֵי שֶׁעַל שְׁפִתַיךָ
חִיּוֹךְ דּוֹמֵה מֵאֵז הַקִּיץ שֶׁעָבַר

אַתִּי אַתָּה מְרַגֵּשׁ בַּבַּיִת
שְׁפִתֵי הָרִי שְׁפִתְךָ
וְגַם אֲנִי לֹא זָר לַעֲצָב
שֶׁנִּשְׁקַף לִי מִדְמוֹתְךָ

מִתִּי תִפְרֹץ כְּמוֹ יֶלֶד
מִן הַבֶּטֶן הַסּוֹעֶרֶת
כְּמוֹ יוֹנָה מִדָּג

מִתִּי תִנְשִׁיל בְּגָדֶיךָ
וְתִרְוֶה אֶת לֵילוֹתֶיךָ
בְּנִשְׁיָקוֹת עַל פֶּה שֶׁמַּח
רוּוֵי נִשְׁכָּר שֶׁל חֵג

תנאי מוקדם נעמי לבנון-קשת

בְּלִי הַגָּהוֹת
בְּלִי תַקוּנִים
בְּלִי עֲרִיכָה
אֲנִי
הַחֲתוּמָה מְטָה
מְצִהִירָה בְּזֹאת שְׁאֲנִי
שְׁגִיאת כְּתִיב מְבִינִית
וּמְבַקֶּשֶׁת
שֶׁתֵּאֱהָב אוֹתִי
כְּמוֹת שְׁאֲנִי:
טַעוֹת סוֹפֵר.

תהילה קופרמן

עוֹד אֶגִּיעַ לְשֵׁם
עוֹד אֶלְטֵף בְּקִצּוֹתַיךָ
עוֹד אֶבְרִיחַ אֵלֶיךָ שָׁמַיִם

וְהַשְׁקֵט הַזֶּה
הָרוֹקֵד בְּעֵינַיךָ
יְתִירֵנוּ לְחֶבֶק בִּינְתִים.

שֶׁבֶת חֲנוּכָה פְּרַשְׁת מִקֶּץ אֲפִי הַלְפְּרִין

הַלֵּילָה שׁוֹב אֵין לְבָנָה
וְרַק אָנִי עֵדִין חָג
וּחֵג וּחֵג וּחֵג
סְבִיבְךָ

וְגַם לְאוֹשֶׁרֶךְ אֲשֶׁקָה אֲבֵרָהֶם כֹּהֵן

אָנִי חִי
מֵעֶבֶר לְכָלוֹב
שָׁבוּ אָנִי חִי
פּוֹעֵל וְרָץ

מִסְתַּכֵּל עָלַי מִסְתַּכֵּל

קִהוּת חוֹשִׁים
בֵּינִי לְבֵינִי

וְאֵת הַיָּא הַגָּשֶׁר
לְהַבִּיא אוֹתִי אֶל עֵצְמִי
מֵעֶבֶר לְמִסְךְ הָעֵנָן וְהַעֲרֹפֶל
מֵעֶבֶר לְמִסְךְ הָרִיחֹק וְהַפָּאֶסוֹן
שָׁאֲנִי בּוֹנֵה לְעֵצְמִי
מֵעֵצְמִי
מְכַל נְפִילוֹתַי
עִם כָּל הַכַּחְשׁוֹתַי

חֲבִקִי אֶת שְׁנֵינִי
אֶחָדִינִי נָא מֵעַט מֵיָמִים מְכֻדָּךְ

הֵלֵב אמירה (אמי) לידר

חֲצֵאֵי הֵלֵב פּוֹעֵמִים
דְּבַדְבָּנִים

רוֹחֲשִׁים צְלִילִים
פְּעֻמוֹנִים

הֵלֵב הַשְּׁלֵם מְתַמְלֵא
עַל גְּדוּתָיו עוֹלָה

מְלוֹא הָאִישׁוֹנִים

פורט-דה

גלי בר

אֶהְבָּה מְעוֹרָרַת רָעֵב, לַחֲשֵׁת.
שְׂאִי אוֹתוֹ עֲבוּרֵי יִקְיָרָה.
וְאִמְלִט מְלֵהֲבָלַע בְּקִרְבֶּךָ,
וּמִמְקַלְטֵי אֶעֱרַג לְקִרְבָּה.

וְדָרְךָ הַגּוֹיֵף יִדְעֵתִי,
אֶת מָה שֶׁהִיָּה נֶאֱלָם וְחָבוּי,
שְׁפֵת-הָאֵם, לְשֵׁד לְבָךְ.
אֶת טַעְמוֹ הַמְתַקֵּתֵק,
שֶׁל הַחֲלָב שִׁינְקֵתִי,
אֶת מְרִירוֹת הָרָעֵב,
הַכְמִיָּה, הַתְּשׁוּקָה.
אֶת הַהֲתַמְסְרוֹת דְרָכָה
נִטְשֵׁטֶשׁ וְנִשׁוּב,
לְמִמְשׁוֹת הַיּוֹתֵנוּ עַד גְּבוּל הַקְּצָה.
אֶסְפַּח לְתוֹכִי אֶת רִזֵי אוֹיֵךְ,
אֶאֱבֹד אֶת עֲצָמֵי וּמִתּוֹכְךָ אֶמְצָא.

וְדָרְךָ מִיָּלִים חֲסֵרוֹת וְגִזְרַת הַשְּׁתִיקָה,
יִדְעֵתִי סְבָלָה שֶׁל הַשְּׁפָה הַזָּרָה,
כְּגֵר הַלְכוּד בְּשֵׁאֲרֵי מִיתָמָת,
שֶׁשָּׁרְשָׁיו עוֹד תּוֹעִים עַל פְּנֵי אֲדָמָתָה.
כִּי תִשָּׁבַע מִתּוֹךְ דָּלַת אִמּוֹתֶיךָ,
בְּשַׁעֲרֶיךָ אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא,
וְכָל הַקֶּרֶב מִסִּיג גְּבוּלוֹתֶיךָ,
כְּמִבְקֵשׁ לְהַכְחִיד יְבוּל אֶרְצֶךָ.

בְּשֶׁבֶת מוֹתָר ספיר אמזלג

לְהִתְעוֹרֵר מֵאַחַר וְלַעֲצֹם עֵינָיִים לְ"עוֹד קֶצֶת",
לְשִׁתּוֹת קֶפֶה בְּפִיג'ימָה,
וּלְהִישָׂאֵר בְּמִטָּה.
לְקַדֵּשׁ אֶת הַשְּׂקֵט,
לְהִנּוֹת מְלֵא לַעֲשׂוֹת כָּלוּם,
וּלְהִישָׂאֵר בְּמִטָּה.
לְדַמְיִין שְׂאֵתָה שׁוֹכֵב פֶּה לְיָדַי,
וְשֶׂאמְרָתִי אֶת כָּל זֶה לָךְ.

71

גיליון 5 | פברואר 2022, אדר א' ה'תשפ"ב

כתב עת בנושא שירת האהבה

העמדת פנים עומר ברקמן

צַחֲקֵת וְאִמְרַת
שֶׁאֲנִי פֹחֵדן שִׁמְעִיד פָּנִים
וְדַמְעוֹת הַחֵלוּ לְפִלֵּס דֶּרֶכְן
בֵּין הַזִּיפִים הַנִּקְשִׁים
וְלִהְעֵמִיד פָּנִים

עַל פָּנָיו נִשְׁאַרְתִּי עוֹמֵד
מָה שֶׁקָּדַם הַתְּכוּץ
פְּתָאוֹם נִפְתַּח וְנִחְשַׁף
וְכָבֵר לֹא צַחֲקֵת
וּפְחֻדָּת
וְלֹא הָיִית בְּטוּחָה

בְּכֹל זֹאת
הֵיְתָה הֶעֱמַדְת פָּנִים
בֵּינֵינוּ
אֶפְלוּ לֹא רָצִיתִי לְהִיּוֹת צוּדֵק
רָצִיתִי לְהִיּוֹת יָשָׁר
מְאֹד יָשָׁר
הַכִּי יָשָׁר

אֶת יוֹדַעַת שְׂזָה קְשָׁה

איך אתה יכול לאהוב אותי כרמית כהן

איך אתה יכול לאהוב אותי
אם אתה זה הכל ואני זה כלום

איך אתה יכול לאהוב אותי
אם אני זה אני ואתה זה אתה, ואין מחבר

איך אתה אוהב, אם אתה זה עולם, כנפים, חבור, אדמה.
ואני קטנה, הדוקה.

אני זה מה יגידו ומה הרשם, החשש והפחד
אתה זה לעוף, להגשים, להעז

אני זה לזכור, אני זה לכעס, אני זה לסדר ולהקפיד
אתה זה שלום, נוחות וסליחה.

אתה חי, צעיר ושמח
ואני במצוי, עיפות וחסר ענין

אהבתך לעולם אינסופית, מחבקת, מקבלת

איך אתה יכול לאהוב אותי
אני אוהבת גם.

אַהֲבָה הִיא כְּמוֹ מְנִיָּה אֶסְפֵּי שׁוֹכְרֵי־כֶהן

אַהֲבָה הִיא כְּמוֹ מְנִיָּה
פְּעַם הִיא לְמַעַלָּה
וּפְעַם הִיא לְמַטָּה
וְאִם בְּחֵרָתְךָ אֶת הָאֶחָת הַנִּכְוֹנָה
כְּמוֹת הָעֲלִיּוֹת וְהִירִידוֹת לֹא מְשַׁנָּה
כִּי לְאַרְךָ זְמַן
הַמְנִיָּה תַעֲלֶה
וְתִגְדֹּל
וְתִצְמַח
עַד שֶׁהִיא כְּבֶר לֹא תִרְאֶה כְּמוֹ מְנִיָּה
אֶלָּא יוֹתֵר כְּמוֹ עֶצֶץ
אוֹ פֶּרֶחַ
וְאִז כְּבֶר לֹא תִנָּסֶה לְגַרְף רוּחַ
אֶלָּא רַק לְשַׁמֵּר עַל הַקָּיִם

74

יפית בכר־שימרון

ואם אהבתי אלי
היתה נגלית משכבר?

ואם היתה נחפזת הליכתי אחר חפוזשה?

הייתי פוגשת בק?!

גיליון 5 | פברואר 2022, אדר א' ה'תשפ"ב

כתב עת בנושא שירת האהבה

אהבה שרית דמגי

הַאֲהָבָה
 מְצִיָּצָה מִפְּנֵת הַחֶדֶר
 נִדְמָה שְׁנִשְׁכָּחָה שָׁם
 נִעֲנַשְׁתָּ עַל מַעֲשֵׂה
 שְׁמַעוֹלָם לֹא עָשִׂתָה
 עֵינֶיךָ טוֹבוֹת
 וּשְׁפָתֶיךָ מְחִיכוֹת
 חֵיוֶךְ יִלְדוּתִי
 הַאֲהָבָה
 שְׁמִינְשֶׁהוּ
 זָנַח בְּפְנֵת הַחֶדֶר
 מִקְשִׁיבָה לְפַעֲיֻמוֹת לְבָבָה
 זָזָה לְאֵט
 כְּמוֹ רוֹקֶדֶת רִקּוּד מְשֻׁכָּר
 נִשְׂאֵת עַל כַּנְּפֵי דָמְיוֹן
 מְשַׁחֲרֶרֶת
 וּמִלֵּאת שְׂמֵחָה
 הִיא נוֹסֶקֶת
 אֶל כָּל הַפְּנוֹת
 שֶׁהִיא חֹסְרָה בָּהֶן
 הַאֲהָבָה
 חִיָּה וְנוֹשְׂמֵת
 וְאִף אֶחָד לֹא יְכוּל
 לְהַעֲנִישׁ אוֹתָהּ
 עַל מַעֲשֵׂה שְׁלֹא עָשִׂתָה

כתב עת בנושא שירת האהבה

פֶּתוּס

נגה דקל

בְּאִמְצַע מַעֲבֵר חֲצִיָּה הוֹמָה בְּבוֹגֵר שׁוֹב,
הַתְּפִקֵּעַ מִמֶּנִּי צָחוֹק שֶׁלֹּא נִגְמַר
צָחוֹק פְּתוּסִי, כְּמַעַט מִיָּתִי
לֹא יִכְלָתִי אֶפְלוּ לַעֲצֹר, הִיָּה בּוֹ
כָּל כֶּךָ הֶרְבֵּה בַּפָּנִים
לְלַכֵּת.

נֶאֱוֵן וְרֹד עַל לָשׁוֹן שֶׁל אֲסִיאֲתִית מָה יִהְיֶה,
אֲנִי מִסְכִּימָה עִם עֲצָמִי,
לֹא לַחֲשֵׁב אֶת כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת כֻּלָּן,
וְלִשְׁבַּע מִהַפְּחִמִּימָה שֶׁל הָעִיר הַיְקָרָה בְּעוֹלָם.
הוּא אֶסְרָף מִהַשְׁלַחְנוֹת הַרִיקִים
אֶת כָּל הַפְּרָחִים הִיתוּמִים פֶּן יִנְבְּלוּ,
לֹא שִׁמְתִי לֵב שֶׁהָיוּ כְּאֵלֶּה עַד שֶׁ
הִי אַתָּה, מָתִי בַּפֶּעַם הָאֲחֵרוֹנָה קִבַּלְתְּ זֶר פְּרָחִים?
הִי (צָחוֹק שֶׁנּוֹלֵד וּמֵת בְּאוֹתוֹ רָגַע) הָאֵמֶת מִזְמָן.
הוּא קָשֶׁר אֶת הַפְּרָחִים לְזֶר עִם חֲתִיכַת נִילוֹן,
וּבְמַחְוָה סְפוֹנְטָנִית הִגִּישׁ לִי:
הִנֵּה, עֵכָשׁוּ כֻלָּם יִסְתַּכְּלוּ עֲלֶיךָ בְּרָחוּב וְיִגִּידוּ-
וְאוּ מִי הֵבִיא לָהּ זֶר כָּזֶה,
זֹאת תִּצְבִּיעַ עֲלֶיךָ וְתִשְׁאַל אֶת בַּעֲלָהּ-
לָמָּה אַתָּה לֹא מִשְׁקִיעַ בִּי כָכָה,
וּבַעֲלָהּ יִפְרָצֶף אֵיזָה פְּרָצוּף,
הֵם יִרְיְבוּ.
זוּגוֹת יִרְיְבוּ וְיִפְרְדוּ
בְּגִלְלַת הַזֶּר שֶׁלָּךְ.
בְּצִדְקָה

הִלְכָתִי אֶת כָּל דִּיזִינְגוֹף עִם הַזֶּר בְּיָד,
מֵאֲהֶבֶת בְּפוֹטְנִצְיָאֵל הַנְּאִיבִי שֶׁל הָרָגַע,
כְּמוֹ זֶה שֶׁהַתְּחִזָּה לַבַּמָּאִי הָאִירָאנִי
בְּסֶרֶט קְלוּזָאֵפּ,
מִחְמַלְבָּאֵף בְּדִיזִינְגָאֵף,
נוֹשֵׂא עֲצִיץ פְּרָחִים עַל טוֹסְטוֹס,
נְחוּשׁ אֶל הַנִּמְעָן, אֶל הַמְּקוֹר.
עַל פָּנָיו,
יֵשׁ תְּחוּשָׁה רַחֲבִית שֶׁהָעִיר מְסַתְּדֶרֶת בְּלִי,
פְּרָחִים זֶה סִבְנִטִיז, הַיּוֹם קֶצֶת פֹּאֲתֵט.
זוּגוֹת זוּגוֹת הוֹלְכִים בְּרַחוּבוֹת,
בְּטוֹחִים שֶׁהֵם נִצְחוּ אֶת הַשִּׁיטָה,
הַפְּגָנָה שֶׁחֲנִכָּה שָׁמַח,
אוּלֵי צִדְתִּי מִבֶּט אֶחָד מְטִיל עָלָיו,
תוֹהָה מָה

אוּלֵי בְּקֶצֶה הַצָּחוֹק, קֶצֶה הַרְחוּב
אֶפְגֵּשׁ אוֹתְךָ בְּגִדְלֵי מְקוֹר,
(בְּחִלּוּמוֹת שֶׁלִּי,
יֵשׁ לָךְ עוֹד חִיּוֹךְ מִתַּחַת לְחִיּוֹךְ
שֶׁעָלָיו אַתָּה לֹא מְסַפֵּר לְאֶף אֶחָד)
וְאִגִּישׁ לָךְ אֶת הַזֶּר
בְּהַכְּלָה מְלֵאָה שֶׁל הַפֶּתוּס,
אוּ הַפְּתִטִיּוֹת, בְּכָל אֶפֶן בְּמִלּוֹן הֵם אֶחָד:
פְּתִטִי- הַתְּרַגְּשׁוֹת יִתְרָה, חֲדוֹר פְּתוּס.

לֹאֲחַת שְׁפָחָדָה

רַנְנָה אַבְנִי

כָּל כֶּךָ קָשָׁה
 הוּא מִמְּשִׁיךְ לַהֲכוֹת בַּחַזָּה
 לֹאֲחַת שְׁפָחָדָה
 וְלֹא הִקְשִׁיבָה לְלִבָּהּ
 הוּא יָדַע שֶׁתִּתְחַרֵּט עַל כֶּךָ
 בְּכָל יְדָקָה

הוּא כִּבֵּר לֹא יִחְזֹר
 אֲבָל הִבְטִיחַ עָלֶיהָ לְשִׁמּוֹר
 לְעֵמֶד לְצִדָּה מוֹל כָּל הַדְּרָכִים
 גַּם אִם יִתְקַל בְּהִרְבֵּה מִכְּשׁוּלִים

וְהִיא לֹא יָדָעָה
 כִּמָּה הוּא רַק קוֹה
 שְׁיִוָּכַל לְצַעַד שֵׁם וְלֶאֱחֹז בְּיָדָהּ
 לְהִגִּיד לָהּ
 שֶׁהוּא תָּמִיד הִיָּה
 וְתָמִיד יִהְיֶה
 אִם רַק תִּדַּע
 אִיךָ לְהִקְשִׁיב לְלִבָּהּ

רחל גפן

בַּיָּמִים צְעִירִים
מְשׁוֹבֶת נְעוּרִים
אֵיךְ שָׁקְעָה בְּעֵינָיו
לֵילוֹת אַרוּכִים

סָחֲפוּ הַחַיִּים
עָבְרוּ הַשָּׁנִים
וְלֹא נֹתֵר זְמַן
לְהַפְגִּישׁ מַבְטִים

בְּלֵילוֹת קְצָרִים
נוֹפְלִים שְׂדוּדִים
עַל מְטָה שְׁחֹרְקֵת
מֵעַל תַּפְקִידִים

נְחָרְצוּ הַקְּמָטִים
וְגִדְלוּ הַיְלָדִים
עֲזְבוּ אֶת הַקֵּן
בְּנוֹ חַיִּים

הַיָּמִים נִרְגָּעִים
הַלֵּילוֹת מְתַאַרְכִּים
עֲכָשָׁיו שׁוֹב לְבָדָם
מִרְגִּישִׁים צְעִירִים

לָרַגַע עוֹמְדִים
פְּנִים לְפָנִים
שׁוֹב שׁוֹקֵעַת בְּעֵינָיו
שְׁלִיוֹהַ חַיִּים

כתב עת בנושא שירת האהבה

כְּשֶׁלֹא אֶהְיֶה נִירָה שִׁי

הָאֵם
יִתְעוֹרֵר קוֹלִי בְּאֶזְנוֹיךָ
רֵיחַ גּוֹפִי יִדְגָדֵג בְּאַפְּךָ?

הָאֵם
יִרְפָּרֶךְ מִגְעֵי בְרוּחַ, יִסְמַר
עוֹרֶךָ, יַעוֹרֵר פְּעִימַת דָּם חֲרִישִׁית
יִפְשֹׁט יֶדְךָ
לְחִבּוּק

נֹאֲהֵב
עוֹד פְּעַם?

תנועה לא נכונה מיכל ברקהיים

זֶה כָּאֵלּוּ שֶׁהִטַּלְתְּ עָלַי כְּשׁוּף,
וּלְרַגַע אֶחָד הִרְגַּשְׁתִּי אֶת הַנִּפְשׁ מִתְנַתֶּקֶת מֵהַגּוּף.
הַלֵּב יֵצֵא מֵהַמְּקוֹם וְאֵז חֵזֵר,
הַתְּמַגִּיט לְשִׁקְעוֹ שֶׁבַחֲזָה
כְּמוֹ לֹא קָרָה דְבָר.

נִשְׁמַתִּי לְרוּחָהּ,
וְהוֹתַרְתִּי אוֹתָךְ עַל מִדְּפֵי הָעֶבֶר,
אֲבָל,
עֲשִׂיתִי בְּטָעוֹת תְּנוּעָה לֹא נְכוֹנָה,
וְעִמְק-עִמְק בְּפָנַיִם,
בֵּין הָעֲצָמוֹת הַקְּטָנוֹת לְשִׁרְיָרִים,
מִשְׁהוּ בִּי נִשְׁבֵּר.

81

La Bohème

איה רוזנווסר רבין

אַתָּה יוֹדֵעַ
אָנִי עֵדִין
מִבְּשִׁלַּת לְךָ
כָּל עֶרֶב שַׁבָּת
אֶפְלוּ
שֶׁכֶּבֶר מְזִמֵּן
אַתָּה לֹא בָא

אהבה נכזבת הודי ארגוב

בין המלים
היו הפסקות
דממה בלי שלוחה

סערה שקטה
לקחה אותי
לחוף אחר
באי בודד

שם מצאתי
עץ נטוי על צדו
לבדו

שם גליתי
כי גם בגן עדן
אהבה נכזבת

ורק אדוות
גולשות אלי
מלטפות אותי
באהבה

כתב עת בנושא שירת האהבה

נהי מיכל ליבנה

היא הלכה, נעלמה, איננה, לא כאן,
היא הלכה, נגוזה בענן של עשן.
היא הלכה וזכרון היותר מתאדה,
היא הלכה ונותר רק לבי הנוהה.

דרך כסות העור הדקה של מפרק כף היד
סופר פעימות של כאב וערגה:
היא הלכה, היא הלכה,
היא הלכה.

לבעלי נעמה יוגב

בשירותים אני לבד
אבל זוכרת
שאני מדממת שלושה
אותי
אותך
אותו
או
אותה.

85

גיליון 5 | פברואר 2022, אדר א' ה'תשפ"ב

כתב עת בנושא שירת האהבה

ידיעה אליטל ריכטר

אָנִי לֹא יוֹדַעַת מָה יוֹתֵר גְּרוּעַ:
זֶה שְׁלֶךְ יֵשׁ קִיּוּם נִפְרָד מִשְׁלִי
אוֹ
שְׁלִי יֵשׁ קִיּוּם נִפְרָד מִשְׁלֶךְ
מֵהֵנָּה וּמִצֶּעַר

זוֹ הָרֶגֶל שְׁמֵרְחֶפֶת
אֶךְ שׁוֹב וְשׁוֹב
דּוֹרְכַת עַל שְׁבָרֵי הַחֲלוּם - וְנִפְצָעַת
לְאֶרֶץ הַדֶּרֶךְ הַיְחִידָה
שֶׁהִיא מִכִּירָה

אוהב לא אוהב איילת הלפרין-קייטס

מִחֶכֶה כָּל הַיּוֹם,
גַּם אִם רַק שָׁעָה,
הָאֵגוּ לֹא מְרַפֵּה נוֹתָן
לְךָ בְּרֹאשׁ

הַקֶּפֶה מְתַקֵּרר וְאֶלְקִים
יֹדַע כִּמָּה אֲנִי אוֹהֶבֶת,
כְּשֶׁחֶם וְהַמְזַג שׁוֹרֵף
אֶת כָּל הַסְּבוֹת

וְהִרְכַּבְתְּ מִמְּשִׁיכָה,
מִעֲמִיסָה רַעֵשׁ וְעָשָׁן
וְאֶתָּה מְפַסֵּס שְׁאֲנִי
מִזְמָן לֹא כָּאן

בין מחילה להתחלה נעמי תדהר

אַרְזָתִי אֶת הַדְּמָעוֹת
וְהַזְכְּרוֹנוֹת
הַתְּמַסְרוֹת מְחַלֶּטֶת
הַרְגַע הַכִּי קְדוֹשׁ,
אִי שֶׁל יְצִיבוֹת
בְּרַגְעֵי מִשְׁבֵּר
כָּל מִשְׁבֵּר יְכוּל לְהִיּוֹת
הַזְדַּמְנוֹת
טְפוֹל מְנַצֵּחַ.

לֵב מְאֻבָּק זְקוּק
לְהַשְׁתַּלֵּה שֶׁל רֶגֶשׁ
לְהַתְחַבֵּר מְחֻדָּשׁ
עַד הַדְּמָעָה הָאַחֲרוֹנָה.

לְעוֹרֵר אֶת הַלֵּב
חֲשָׁבוֹן נֶפֶשׁ
חֲרָדוֹת הַפְּרָדָה מֵהַכָּאֵב
הַמְתַּקֶּת הַדִּין.
בֵּין מְחִילָה לְהַתְחַלָּה!!!

כתב עת בנושא שירת האהבה

נִיתוּק מוּחֶלֶט אַבְרָהָם (רְמִי) יִשְׂרָאֵלִי

עִם חֶלּוֹף הַזְּמַן הִיטְשֵׁטְשׁוּ תוּוֹי פְּנִיָּה
לֹא הוֹתִירָה אַחֲרֶיהָ תְּמוּנָה
כָּל מָה שֶׁהָיָה בִּינֵינוּ, לְפִי דְבָרֶיהָ
נִשְׁהִיָּה הַמְּחֻלָּטָה, הִיא הַמְּמוּנָה.

חֹפֵשׁ הַפְּעוּלָה הַצֵּטְמָצִים פְּלָאִים
דָּבַר לֹא מָצָא חֵן בְּעֵינֶיהָ
זֶה הַדְּהִים אוֹתִי וְלֹא הַתְּאִים
הַדְּמוּקְרָטִיָּה נְסוּגָה וְנִחְבָּאָה בֵּין כָּלֶיהָ.

הַמְּסַקְנָה הַיִּיתָה מְקוּבָּלָת עַל צֵד אַחַד
כִּי אוֹתוֹ צֵד הָיָה מְרוּצָה מֵהַמָּצֵב
הַצֵּד הַשְּׁנִי לֹא הָיָה מוֹכֵן לַחֲיוֹת בְּפֶחַד
הַנִּיתוּק הָיָה מוּחֶלֶט וְלֹא בְּצַעְדֵי צָב.

הַשִּׁמְמוֹן בְּבֵית הָיָה בְּלָתִי נִסְבֵּל
לְעֵיתִים הָיוּ רְגָעֵי חֶרְטָה עַל הָאִירוּעַ
עָבַר עוֹד זְמַן, הַתְּגַבְּרָתִי עַל כָּל הַמּוֹגְבֵּל
חַיִּיתִי בְּשָׁלוֹם עִם הַחֶלֶטָה שֶׁגְּבָרָה עַל הַפִּיגוּעַ.

כתב עת בנושא שירת האהבה

עֵנָן אוֹהֵב דְּנִיָּה שְׁפִירָא

הוא טלפן במפתיע, והופיע לאחר שהודיע;
ספר על צמת, הנושא את שמי ואת שמה,
והודה, שכבר זמן-מה על כך תמה.
נדמה כי אהב. חתם בנשיקה ו... עזב
אל מעבר לימים רחוקים וחמים, מכסים בענן אוהב.
הלב המשיך לרטט, ולא ידע כי הוא כזב.

בקשתי רק אהבה זכה, שתהא מדליקה וחמה.
לא רציתי צמידים ירקים. "רק פרח יפה", לבי המה.
והוא כתב שוב-ושוב: "באי לבקר", והחלל שבלב הוסיף לנקר...
אז נסעתי אל מעבר לימים רחוקים וחמים, מכסים בענן אוהב,
אך עד מהרה גליתי, שהלכתי אל ההר הבודד, והוא אכזב.
שיחת-טלפון כואבת בשרה: היתה זו אך אשליה תמימה-
הסכה ננעצה בלב בעודי מבקרת:
כאשר הרגיש "בוגר ובעל-בעמיו", עדין קרא לי לבוא,
אך את הטבעת כבר נתן לאחרת...

בקשתי רק אהבה זכה, שתהא מדליקה וחמה.
לא רציתי צמידים ירקים. "רק פרח יפה", לבי המה.

כתב עת בנושא שירת האהבה

אהבה רחל בכר

הפּרָפְרִים
בְּבִטְנִי
כָּלוּ אֶת הַצּוּף
וְהִתְגַּלְמוּ
- פְּגָרִים בְּעֵלִית הַגֶּג.
הַדְּהוּד
מִשָּׁק כַּנְפֵיהֶם
בְּזִכְרוֹנִי הַנוֹדֵד
וַיֹּאשׁ מִזֵּין
אֶת זַחְלֵיהֶם
שֶׁבָקְעוּ
מִבִּיצַת
הַהִפְתָּעָה.

אִמָּהוֹת הַמָּזוֹן

עדי סגל-ויסברגר

הַלֹּאִי וְהַלָּחִים יִהְיֶה
חֲמֵלָה
וְהַמִּים - אֲהַבָּה

כתב עת בנושא שירת האהבה

גיליון 5 | פברואר 2022, אדר א' ה'תשפ"ב

אימא נמרוד שולדר

קוראת באזני ספור ילדים
מילה אחת ועוד, מילה
דולה פניני ילדות צלולים
כאוצרות מקרקעית ים.

הים חרוש צללים, אך יש שישתקף בו
ענן בדמות אביר רכוב על סוס
בלון שהשתחרר מחוט או
עיני ילד פעורות בפליאה.

המלים מתפוררות לה בידיים ומתפזרות על הרצפה
ואני אוסף אותן, אות לאות,
כמי שמחזיר חוב עתיק.

אנה הם באים, כשהים יוצא לנדודיו?
האביר והבלון ופני הילד הנפעם
והשחפים והספינות וכל הירחים והשמשות
והמלים
שאין אפשר כבר לאסף והן
שוקעות לתהום, כמו מים מתוקים?

בלילות של נובמבר כרויה אזני לרוח
ששרה להולכים בשנתם
אל ים המלים השותקות, האבודות
שגואה ושפל ואיננו כלה
כמו זיכרון ואהבה.

בעד איילת בטיסט

בְּעֵד דִּפֶּן עוֹר
דֵּק כָּל כָּךְ
וְרָךְ, אֲנִי מְלַטֶפֶת לֵב (כִּמָּה קָטָן!)

כְּלוּב צְלָעוֹת עֲדִין
אֲנִי נִזְהָרֶת לֹא לְשֹׁבֵר.
רַק לֹא לְהִזְיֵק לֹא לְהַפְרִיעַ
לְמִקְצֵב הַפֶּלֶא
הַבוֹטָח בִּי כָךְ

מחפשת מלים רינה וילנר

אין לי איך להסביר את האהבה הזו
זו לחי נצמדת ללחי
עור נוגע בעור
ליטוף ציפורניים בעלות השחר
הבל פה של תותים
מישהו קטן מביט אליו
ורוצה את מבטי.
אני אוחזת גוף קטן
עמוד שדרה גמיש
עיניים שתרות אחריי
ואני מחפשת מילים לכל הדבר הזה
שגדל בתוכי
ויצא מבטני
לזה העולם.
אולי פשוט זו אהבה

מאי בראל

רְצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ
דְּבָרִים נְחֻבָּאִים
לְשִׁיף וּלְמֶרֶק כֶּךָ שִׁינְצָצוּ בְּאֶפְלָה
שְׂאוּכַל לְתֵת לָךְ אוֹצָר
שְׂאוּכַל לְהַרְגִישׁ
שֵׁשׁ לִי לְתֵת
אֲבֵל
רַק הַרְצוֹן נִשְׁאַר
מִמְּנִי - אֵלֶיךָ

אהבה תות הרמס סאטורי

לשולה - תמיד

פעם פרח כאן גן
בשער הישוב הישן הקטן:
לפנים 'קבוץ עולה על הקרקע' בעט
המשורר: מולדת.
ובטרם צפיה נולדה וכל תקוה:
לא היתה אלא אהבה.

היכן הם ערן וגלית ורנית?
איפה רויטל ואיל ירן ושגית?

היכן הילדים המחייכים ושרים בתמונות
על מטר ושבת ואות (לבאות)?
ורק שלה הגננת הנצחית
עטרת זהב לה לראשה: בידיה חמנית
גם נרקיס תטפח לאות
כי רק אהבה תענה את כל השאלות.

* המשורר הנרמז כאן הוא שאול טשרניחובסקי - שנכח במעמד - וחיבר פואמה בשם זה, לרגל הקמת מצודת-אויסישקין ג', לימים מושב שאר ישוב, אשר בגליל העליון, ב-1940.

כתב עת בנושא שירת האהבה

אור מיכל שחר

טוֹמַנַת זְרַעֵי תִקְוָה,
נְשַׁפֵּעַ אֹר,
מְלִים מִנְבִיטָה,
צְלִילִים, מִנְגִינָה.

עֵמֶק בְּנִבְכֵי הַלֵּב,
פְּצַע פְּעוֹר, כָּאֵב,
גְּעֻגוּעִים, עֲרָגָה
זִיכְרוֹנוֹת, כְּסוּפִים,
חֲמֵלָה.

מְמַשִּׁיכָה בְּמַסָּע,
נוֹטַעַת שְׂמַחָה,
יְבוֹא יוֹם, עוֹד נִפְגַּשׁ,
בְּשַׁעַר אֹר וְאֵשׁ,
מֵעֶבֶר לִקְנֶשֶׁת בְּעֵנֹן,
בְּשַׁעֲרֵי גֵן,
יִדְעֵתִי אֶהְבָּה.

משענת הליכה יוסי מורג

הם חולפים על פני
משענות מקלות הליכה
חדשות לבקרים
מקלות מהדרים
ראויים לשאת משקל גופי
במסלול המכשולים שפגשתי
אבל המשענת שזה מכבר אתי
ואני
מרגלים לצעד ביחד
הסדקים מגעם רך ועדין
כמנעולי זכרונות
מרפדים כל צעד
עליה או ירידה ממדרגה
אבל זו המשענת מקל ההליכה
לדרכים שלי ושלה

* נכתב בתאריך 18.3.2019, שישה שבועות לפני שהלך לעולמו

כתב עת בנושא שירת האהבה

כָּל מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים, טוֹב הוּא

אִירִיס שְׁנִי

אֱלֹהִים טָמוּן בְּבֶא"ךָ עוֹלָמוֹת וְלִבּוֹ כְּפָרַח הַשְּׁחָרִית,
 וּמִתִּיק חַיִּי בְּדַבַּשׁ הַדָּרִים וְגַם עַל הַלְעָנָה אֲבָרְךָ
 כִּי אֲדִי מִבְּטוֹ שׁוֹקֵטִים בִּי כְּקִנְטָרָה קִטְנָה.
 לְעוֹלָם יוֹבִילֵנִי בֵּין אֵשׁ לְנֶפֶשׁ,
 יַעֲלֶה אֵלַי מִן הַמַּמְשׁוֹת
 שְׁמַעְבֵּר לְמָקוֹם וְאֵלָיו יִפְלֹס לִי דָרְךָ,
 יְמֵי רַפָּאִים לֹא יִפְרִידוּ בֵּינֵינוּ.
 אֶקְרַב אֵלָיו בְּשָׁעוֹת יְגוֹן וְהַעֲדָר לְבִקֵּשׁ פָּנָיו
 כְּמוֹ בְקִשְׁתִּי מִלְכִּיּוֹת וְהוּא יִקְרַב אֵלַי
 כְּכֹל הָאָדָם, כְּכֹל הַצִּפְרִים.
 אֶעֱבֹד אֶת אֱלֹהֵי בְּאוֹרוֹת אֱלֻמוֹת
 עַת תִּפְוָחִי זָהָב יֶאֱסֹפוּ לְמַרְגְּלוֹתַי וְאֱלֹהִים שָׂר,
 קוֹלוֹ בְּצַבְעֵי הַמְּקוֹמוֹת הַכְּמוֹסִים, בֵּין נְשִׁימוֹתַי כְּבֵין הַזְּמַנִּים.
 חֲבָלֵי אֶרֶץ מְחֻכָּים לְבוֹאֵי בְּעוֹדֵי שׁוֹקֵטָת בְּפָנָתִי עִם אֱלֹהֵי
 בְּמַלְבוּשֵׁי הַיְּשָׁנִים, בְּסִפְרֵי הַמְּרַפְטִים, בְּמַתָּוָה שֶׁל יוֹמִיוֹם
 וְאֶהֱבֵתִי אֵלָיו – כְּפֶסַע מְאוֹר הַשְּׁחָרִית.

* בהשראת קנטטה רי"ב 100 של יוהאן סבסטיאן באך
 Was Gott tut, das ist wohlgetan 1734

"אֶסְפָּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ" (תהילים, ט 2)

אוגוסט עדן שפילמן

כָּל כֶּךָ חֵם שָׁם בַּחוּץ
וְאֵת קוֹפֶאֶת מְקוֹר
כִּפְתֵּלְתוּלָה אֶת
מוֹצֵאת פְּנֵה שְׂקֵטָה,
מְכַשְׁפֶּה טוֹבָה
פּוֹתַחַת דְּלֶתָה לְבוֹאֵךְ
רוֹקַחַת מְשֻׁקָה חֲמִים
מְהוּל בַּתְּבָלִין גְּנֹתָה,
עַל מְדַרְגּוֹת הָאֶהְבָּה
מְגֵלָה לְךָ סוּדוֹת
מְקַרְקְעֵית הַיְקוּם
וּבְמִפְתָּן הַחַיִּים בְּנִיתָן בַּיִת
מֵלֵב אֲנוּשֵׁי.

יעל הן

אָנוּ לֹא סִמְטָרִיִּים
לֹא בְּחֻלְקֵי הַגּוֹף
וּבְטַח שֶׁלֹּא בְּאַהֲבַתְנוּ.
צֶד אַחַד תָּמִיד בּוֹלֵט הַרְבֵּה יוֹתֵר
מְעַרְעֵר מְטוֹטֵלֶת שׁוּוִיוֹן שְׂקֵרִית
מוֹשֵׁךְ אֶל פְּנֵי רִקְבוֹן.
מִי הוּא זֶה בְּמִשׁוּאָתִי בְּמִשׁוּאָתְךָ
הֲרִי שְׂכָבֵר יִדְעֵתִי זֹאת מִתְחַלָּה
וְאֶף עַל פִּי כֵן.

דפנה שמשוני

נְצַטְמָצִים בְּדַבָּרִים אַחֲרֵים

וְלֹא

בְּסַמִּים לִילֵד.

לְךָ

קִנִּיתִי רַבַּת תְּאֵנִים

מִרְבִּית הָאֱהָבָה אֲגוּרָה בְּצִנְצָנֶת פְּקוּקָה

רְכוּז שֶׁל מְתִיקוֹת

שְׁצָרִיךְ לְזֵכֶר

לְשֹׁמֵר מִמְחֹוּשֵׁי נְמָלִים

מְכֶסֶה מְכֶסֶה בַּחֲרָף.

לְוִיּוֹת

יוֹצְאוֹת וּבָאוֹת

קֶפֶה, לֶחֶם, רֶבֶה

הֶמָּה יִנְחַמְנִי

בְּבוֹאוֹנוֹ שְׁמָה

בִּידֵעָה מֵאֵין וְלֵאן עֵתָה

103

גיליון 5 | פברואר 2022, אדר א' ה'תשפ"ב

כתב עת בנושא שירת האהבה

שאלה לקופידון אמירה אמיתי

אני רוצה לדעת:
האם לנקבת הפרפר
יש הורמונים?
האם הולך שולל הפרפר הזכר
אחר ריחה של
אהובתו הפרפרית
בשדה הפתוח?
אולי הוא תתן,
לשוא יחפש אותה
ודעתו תשתבש עליו.

104

מוטיב
מאהב

כתב עת בנושא שירת האהבה

חפשו את מיזמי מוטיב השונים גם ב:

ויקיפדיה
האנציקלופדיה החופשית

יצירת קשר:

דואר אלקטרוני: info@motiv-magazine.co.il

אתר אינטרנט: www.motiv-magazine.co.il